עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת העיר המורחבת מס' 58א'

מיום שלישי, כ"ז בתמוז תשפ"ב (26.7.2022)

באמצעות הזום

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – סגן ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, גב' שרית אסרף לוי – חוברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר משה וולמן – חבר מועצת העיר, מר יונה טילמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: מר חגי אשר – סגן ראש העיר, גב' עדנה וידל – המשנה לראש העיר, גב' הגר יעקב – המשנה לראש העיר, מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – המשנה לראש העיר, עו"ד מתי וינברג – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד זוהר ישרים – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל מינהל ומשאבי אנוש, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' אורית איתיאל – מנהלת אגף החינוך, גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, עו"ד אסנת הורוביץ תמיר – עוזר ראש העיר, עו"ד ריקי לב ברין – סגנית היועמ"ש, עו"ד עדינה פיבלביץ – השירות המשפטי, עו"ד אפרת דידי קונפינו – תובעת עירונית, אדר' שי אללוף – אדריכל העיר ומנהל אגף תכנון ובניין עיר, גב' אירית ארמוני – סגנית מנהלת אגף ההנדסה למינהל וארגון, אדר' שלמה לוטן – חלקת תכנון ובניין עיר, מר ברק לפידות – מנכ"ל מפעלי בית עמנואל.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 57 מיום 18.7.22.**

   מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

2. **תכנית המתאר.**

   מציג: אינג' סיגל חורש, מהנדסת העיר.

3. **רמת גן +.**

   מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: צהריים טובים לכולם, אנחנו פותחים את ישיבת הנהלת העיר המורחבת מספר 58(א).

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 57 מיום 18.7.22.

מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף ראשון לסדר היום אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 57 מיום 18.7.22. יש הערות לפרוטוקול? אין הערות, הפרוטוקול אושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 57 מיום 18.7.22.

הצבעה:

אושר פה אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף שני מאוד חשוב, תכנית המתאר העירונית.

2. תכנית המתאר.

מציג: אינג' סיגל חורש, מהנדסת העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: תוכנית כזו פעם אחרונה שאושרה זה היה לפני 2 דורות. רועי אולי זוכר, באיזה שנה זה היה המתאר?

עו"ד רועי ברזילי: 78 אושרה, 79 קיבלה תוקף.

מר כרמל שאמה הכהן: אז אוטוטו 50 שנים לא עודכנה תכנית המתאר העירונית.

עו"ד אירה פיבלביץ: 10 שנים לפני שהיא סוף סוף קיבלה תוקף.

מר כרמל שאמה הכהן: אז מעל 50 שנים מאז שהיא הוצבה ובעצם אושרה פורמאלית, לפני שהיא ממש קיבלה תוקף מעשי. אז שנים ארוכות חלפו והגיע הזמן שנעדכן אותה. יש פה פרי עבודה באמת קשה ומדוקדקת ומקיפה של התכנית שאנחנו ביקשנו להביא אותה בפני הנהלה והיא צריכה לקבל את אישור הוועדה המחוזית כמובן. אבל קודם כל אנחנו מתחילים בהנהלת העיר כדי ללבן השגות פנימיות או הצעות או רעיונות שיהיו למי מחברות וחברי ההנהלה. אבל קודם כל, בואו נראה הצגה של הדברים ואז אני בטוח שכמעט לכל אחד יהיה מה להתייחס לתכנית, כי היא נוגעת בכל חלקי העיר, בכל מה שנקרא מישורי החיים שלנו מהחינוך ועד המרחב הציבורי ובטח תבניות הבינוי ואזורי הבורסה והאזורים החדשים. אני אתן לאנשי המקצוע, סיגל חורש מהנדסת העיר בבקשה תתחילו בהצגה.

אינג' סיגל חורש: שלום לכולם, כמו שראש העיר הציג תכנית המתאר שאנחנו עובדים לפיה זה רג/340 שהיא אושרה באמצע שנת 1979 והיא הייתה מתאימה לכל שטחי הציבור שלה היו מתאימים למספר יחידות הדיור שהיו קיימים באותה תקופה. לפי תבניות הבינוי שהיו אז. בתכנית המתאר היא קודמה כבר לפני מספר שנים וכשאנחנו הגענו עשינו מהפכה בתכנית, חקרנו אותה ועשינו עבודת שתי וערב. בדקנו, עשינו בחינה פרוגרמתית, וקידמנו את התכנית. בינואר 2021 התכנית הזאת הייתה אצלכם פה בדיון במליאה ואתם הסמכתם אותנו להתקדם מול הוועדה המחוזית. אנחנו עם צוות התכנון עשינו ישיבות דחופות, ישיבות משותפות יחד עם הוועדה המחוזית והיה דיון להפקדה כבר בינואר 2022. לאחר הדיון הזה נכנסנו למהלך של שיפור התכנית בהרבה תחומים. בדיקה פרוגרמתית של יצירת שטחי ציבור לנוכח עלייה באוכלוסייה, ייצוב תכנית המתאר לפי תבניות בינוי מספר קומות, לפי אזורים. ניוד, העתקת זכויות לצירים ראשיים, צירים קולטי זכויות ועל ידי כך ריווח השכונות הפנימיות. התכנית הזאת מחזקת את כל הא... בעיר מגני מורשת, גן אברהם, גן שאול וגן הקופים ופתיחת צירים ירוקים שנחתמו עם השנים. התכנית הזאת גם עוסקת בתחבורתיות, הסעת המונים והיא מעודדת הליכתיות. עורכי התכנית פרח צפריר משרד ותיק וידוע, עתיר ניסיון בתכניות מתאר. מנהלי הפרויקט הם חברת חושן שיש להם ניסיון עשיר בתכניות מתאר. הליווי הכלכלי והפרוגרמתי הוא כלכלן אוהד פסטרנק. תכנון נוף משרד עפיף ברמן ותכנון תנועה אני לא זוכרת את השם, שי אתה יכול לעזור לי?

אדר' שי אללוף: דרייפוס המתכנן.

אינג' סיגל חורש: כן, דרייפוס. נמצא פה איתנו צפריר. רק עוד דבר נוסף. בחודש ספטמבר ה-18 זה יום חג, יש דיון להפקדה בוועדה המחוזית וזה דיון שכנראה שתתקבל החלטה של הפקדה. כל התכנית הזאת יחד עם הוועדה המחוזית וכולנו מחכים לתאריך של ה-18 לספטמבר, ליון החגיגי הזה. מכאן יציג את התכנית נועם פרחי ממשרד צפריר. בבקשה נועם.

מר נעם פרחי: שלום לכולם, אחר צהריים טובים, שמי נועם פרחי מצפריר אדריכלים, אני מלווה את תכנית המתאר של העיר רמת גן משנת 2015 לדעתי. אנחנו כבר עמוק מאוד בתהליך. אני באופן אישי מאוד שמח והייתי אומר אפילו נרגש לעבוד על התכנית הזאת, גם כמי שגדל בעיר וגם מי שחי בה היום וילדיי לומדים בעיר. לדעתי זה גם מרגש וגם מרתק לערוך את תכנית המתאר הזו. אנחנו במשרד עורכים כמה תכניות מתאר כוללניות לכמה ערים, אבל בפירוש רמת גן היא אחת הגדולות והמורכבות שביניהם. אנחנו עושים גם את פתח תקווה, עשינו את אילת וזהו. זה הקדמה קצרה ואני אציג לכם. אני מבין שיש לנו סדר גודל של שעה לטובת ההצגה, נכון? ואחר כך ידון ושאלות, אז אני אשמח לעמוד לשירותכם. ייתכן שאני אצטרך לצאת כעבור שעה אבל זה מנסיבות של יומנים יצא לנו ספונטאני. אז אני אתחיל בהצגה. אנחנו פה במשרד ראש צוות התכנון, יש איתנו יועצים בהרבה מאוד דיסציפלינות, חבורה מאוד מוכשרת של מתכננים ומהנדסים בכל ההיבטים, אם זה היבטים הנדסיים של תשתיות ותחבור או אם זה היבטים ערכיים של שימור, נוף, מיפוי, שמאות וכו', כלכלה, כל ההיבטים האלו מכוסים על ידי מיטב היועצים. אנחנו נציג לכם היום כמה פרקים עיקריים מתוך תכנית המתאר. מי ששואל את עצמו מה זה בעצם תכנית מתאר כוללנית ולמה זה טוב לעיר, אז בכמה נקודות קצרות, תכנית מתאר קודם כל מאפשרת עצמאות תכנונית לכם הרשות המקומית והוועדה המקומית, היא מבטיחה את איכות החיים של התושבים בעיר לאורך זמן, היא מתווה את הפיתוח באופן שיבטיח מצד אחד פיתוח כלכלי ואורבני, מצד שני שמירה על איכות הסביבה ואיכות החיים. התכנית הזאת גם תאפשר לכם לרשות המקומית, לקבוע מדיניות ברורה, שקופה, קוהרנטית שכל היזמים ובעלי הדירות וכל מי שלמעשה פועל בעיר עסקים וכו', תהיה להם מסגרת מאוד ברורה וזה ייעל את התהליכים וזה ייעל את התהליכים, יקל עליכם את העבודה, יקל על מי שעובד וחי בעיר את העבודה.

התכנית הזו גם תכלול מנגנון מעקב ובקרה, היא כלי שנועד לרשות המקומית לראות שאכן היעדים מתמלאים. התכנית הזו מנחה ונותנת הוראות לתכניות מפורטות. חשוב מאוד להסביר, התכנית הזאת היא לא תכנית מפורטת, לא ניתן מכוחה להוציא היתרי בנייה, היא לא מנחה היתרי בנייה, היא מנחה תכניות מפורטות. זה בעצם מביא אותנו למקום שלה בהיררכיה התכנונית, אנחנו כמובן כפופים לתכניות שהם מדרג גבוה מאיתנו. תכניות מתאר ארציות ומחוזיות שקבעו איזה שהיא מדיניות מחוזית ומעלה, אנחנו כמובן כפופים לה ותואמים לה. התכנית שלנו תנחה ותיתן הוראות לתכניות מפורטות שהן קובעות את האלמנטים היותר מפורטים להיתרי בנייה כמו זכויות בנייה, קווי בניין וכו'. זה ככה בכמה מילים מה זה תכנית מתאר כוללנית. אלה הנושאים שהתכנית עוסקת בהם, יש לה שלל של נספחים וזו תכנית מאוד מורכבת. אבל אנחנו גם משתדלים להנגיש אותה כמה שיותר טוב. למעשה, יש מסמך אחד שהוא הוראות התכנית שבו כל האלמנטים מוסברים וממנו כדאי להתחיל בקריאה. מכאן אני אגש לגופו של עניין, קצת להציג לכן את הפעילות התכנונית שלנו. אז התחלנו בתכנית הדרך בניתוח המצב הקיים בעיר. יש לנו הרבה מאוד זמן ואנרגיה בלימוד של העיר והנתונים שלה, גם בהיבט המרחבי, הפיזי, כלכלי, הדמוגראפי, הסוציולוגי, התחבורתי וכו'.

למדנו גם כמובן את התכנית המחוזית, תמ"מ 5 תכנית המתאר המחוזית, מתכננת את כל מחוז תל אביב. מעניין מאוד לראות ואתם רואים כאן את רמת גן על רקע תכנית המתאר המחוזית ותראו כמה אלמנטים, כמה אמירות היו לתכנית המתאר המחוזית על רמת גן. זה רק מראה לנו כמה רמת גן יש לה תפקיד מפתח בהתפתחות של המטרופולין, נמצאת בטבעת הראשונה. עוברים דרכה צירים ירוקים מטרופולינים, נמצאים בה פרקים מטרופולינים. עוברת בה תשתית תחבורה מטרופולינית וגם היא חלק ממרכז עסקים ראשי מטרופוליני הוא אזור הבורסה, חלק מהמע"ר של תל אביב. יש בו את בית החולים, את האוניברסיטה, בקיצור רמת גן היא שחקן מפתח במטרופולין. היא גם שזורה היטב במרקם מטרופולינית ולכן זה אחד האתגרים בתכנון של תכנית מתאר כוללנית לעיר כמו רמת גן, שהיא למעשה מקושרת בצורה כל כך אינטנסיבית לסביבה שלה.

גם עברנו פה הליכים מאוד מורכבים של תיאום עם השכנים שלנו בני ברק, גבעתיים, קריית אונו, תל אביב, אור יהודה ושאר האלמנטים גם הגליליים שנמצאים בסביבה ובמרחב. תחבורה בהיבט הארצי, כל אלו תואמו. אתם יכולים לראות כאן תשריט תכנית המתאר שלנו על רקע מצרף קומפילציה של תכניות מתאר שכנות. ככה שהתיאום המטרופוליני הזה היה כל הזמן לנגד עינינו.

לגופו של עניין מה למדנו מניתוח המצב הקיים ופה אני מתמצת עבודה של חודשים, זה ואני אחלק את זה לשלושה שקפים. השקף הראשון קראנו לו איכויות קיימות ופיקוח, דברים שרמת גם מצטיינת בהם. זה חשוב להקפיד ולשמור שהיא תמשיך להצטיין בהם, כי הם חלק מה-DNA של העיר, ואנחנו מדברים פה על מרכז העיר של רמת גן שהוא שוקק, חי ופעיל שזה ממש ברכה לעיר. הרבה ערים אחרות מתמודדות עם מרכזים שמדרדרים ושוקעים ורמת גם השכילה לטפח ולחזק את המרכז שלה וחשוב שזה ימשיך. מתחם הבורסה שהוא הזדמנות חסרת תקדים לעיר כמו רמת גן שמכניס ונמצא נגיש בצורה תחבורתית, בצורה יוצאת דופן. המוקדים המטרופולינים שנמצאים ברמת גן ומהווים מוקמת די משיכה למבקרים ולדיירים. הסמיכות של רמת גן לפארקים המטרופולינים גם מצפון וגם מדרום ברכה גדולה. נכסי מורשת שרמת גן בורכה בהם. גם תמהיל מאוד מגוון שמאפשר למגוון אוכלוסיות לגור בה.

השקף השני הוא כמה איכויות פוטנציאליות למימוש, דברים שאנחנו זיהינו כאיכות מאוד גבוהה שצריך להשכיל ולנצל אותה. אחד מהם זה לדוגמא רחוב ז'בוטינסקי – זה רחוב שהוא היום במצב יחסית מדורדר, אומנם עובר עכשיו פיתוח מחדש בעקבות הרכבת הקלה, אבל אנחנו רואים פוטנציאל גדול. מי שיכול לשים השתק זה יעזור לכולנו.

השכונות בעיר ויש בעיר זהות שכונתית מאוד חזקה, הרבה שכונות מאוד מגובשות עם קהילות מגובשות וחזקות, אנחנו רוצים לשמור על זה. וגם הליכים של התחדשות עירונית, גם הם עם כל המחירים שהם מביאים, אנחנו מאמינים שבפיתוח נכון ובתיעול נכון של התהליכים האלו, ההליכים האלו העיר יכולה להרוויח הרבה מאוד ולשלם מחירים מרוסנים. עוד שני אתגרים שאנחנו צריכים להתמודד בתכנית, זה החיץ האורבאני, אלמנטים שמהווים מכשול שחוצץ. חלקים בעיר או חוצץ בין העיר לבין שכונותיה.

זה אפשר לבנות לדוגמא את כביש 4, כביש 20, מתחמים גדולים כמו הספארי, אוניברסיטה. בטח בתי החולים זה מתחמים שמתנקים את המרקם העירוני, יוצרים נתקים. אנחנו עושים מאמצים גדולים להתמודד עם האלמנטים האלה. ההיבט השני זה השנים הארוכות שבהם רמת גן ולא רמת גן, אלא הרבה ערים בארץ ובמטרופולין הודחו במתכונת של תנועה ברכב פרטי. חלקים אדירים מהמרחב הציבורי של כולנו נגזלו מעורכי הרגל והופקעו לטובת חניות ומדשאות. התפיסה הזאת שהאוכלוסייה צריכה להישען על הרכב הפרטי, היום היא כבר ברורה לכולם היא לא בת קיימא. גם המדינה וגם העיר רמת גן עושים מאמצים גדולים להניע אנשים

משימוש ברכב הפרטי לאמצעים אחרים, בין אם זה אמצעים אישיים, אופניים וכו' או הליכה ברגל, תחבורה ציבורית.

אנחנו גם על הנושא הזה נותנים דגש גדול. בניגוד להרבה תכניות כוללניות אחרות, אנחנו בחרנו להציג לכם קודם כל את הפרק של המרחב הציבורי. אנחנו חושבים שהפרק הזה הוא הפרק החשוב ביותר בתכנית, במיוחד לעיר רמת גן. ואז זה בעצם המרחב הציבורי, המרחב הציבורי הוא כל השטחים הפתוחים שמשמשים את הציבור בעיר. זה כולל את הדרכים, את הרחובות, את המשעולים, את השבילים, את הכיכרות, הפארקים, הגינות וגם החצרות של מוסדות הציבור.

כל המקומות האלה הם למעשה החדרים והסלון של דירת המגורים שאנחנו קוראים לה רמת גן. העיר לא, התכנון העירוני ברמה הכוללנית הוא לא תכנון של אוסף של מבנים. העיר למעשה לא בנויה ממבנים, אלא היא בנויה מהחללים הציבוריים שלה שמשמשים אותה מהפעילות בחללים האלה. למעשה אנחנו משתמשים במבנים ובשימושים שלהם כדופן שמעצבת את המרחב הציבורי. ככה אנחנו תופסים את התפקיד שלנו כמתכננים של העיר.

העיר היא מה שקורה ברחובות שלה, בכיכרות שלה ולא בהכרח מה שקורה רק בתוך הבניינים. עכשיו למרחב הזה יש הרבה משתמשים, משתמשים בו הולכי הרגל ומשתמשים בו אמצעי התחבורה הציבורית, משתמשים בו אמצעי תנועה אישיים, אופניים, קורקינטים, משתמשים בו להיבטים התפעוליים רחבי פריקה וטעינה, פינוי אשפה, רכבי ביטחון וחירום. יש לנו צמחייה ונטיעות, יש לנו תשתיות ומתקנים. כל הדברים האלו משתמשים ברחובות ובמרחב הציבורי.

המרחב הזה שהוא מוגבל, צריך להתחלק בצורה מאוזנת ונכונה בין המשתמשים האלה. מה שאנחנו למדנו בניתוח של המצב הקיים, שברמת גן האיזון הזה הופר ונקבעה הקצאה מאוד רחבה של שטחים מהמרחב הזה לטובת התנועה של הרכב הפרטי ומעט מדי מחשבה על הולך הרגל וכו' והאופניים ואנחנו רוצים לשנות את זה.

עוד משהו שזיהינו שמאפיין את רמת גן, הרחובות הראשיים של רמת גן, שקראנו להם רחובות השלד, הרחובות שמהווים את השלד של המרחב הציבורי, הם רחובות שבדרך כלל הגבולות של השכונות, הם הרחובות שמפרידים בין השכונות ונכון להיום הרחובות האלו פותחו בראייה של אלו למעשה החצרות האחוריים של השכונות.

רוב המבקרים ברמת גן שעוברים דרך העיר מכירים את הרחובות בן גוריון, אבא הלל, ז'בוטינסקי ומקב לים דימוי של עיר סואנת, מפויחת ולא

אטרקטיבית, בעוד שהרחובות בלב השכונות הם קסם של מקום. יש גינות נפלאות, יש שבילים נהדרים, שדרות ואנחנו רוצים שגם רחובות השלד בעיקר רחובות השלד, יהפכו מהמרחבים המפויחים שאנחנו מכירים אותם היום לשדרות ירוקות, נעימות, פעילות עם חזיתות מסחריות, עם בתי קפה, עם שבילי אופניים. מהפכה שתל אביב עושה כבר היום.

אני חושב שאפשר ללמוד הרבה מהצדדים שעושים שם ואין שום סיבה שרמת גן לא תתקדם למאה ה-21 בהיבט הזה. ככה שאנחנו נהפוך את הרחובות האלו למרחב אחר בין השכונות ולאו דווקא הדופן האחורית. קצת על הרכב הפרטי מעבר לפגיעה שאנחנו מכירים באיכות הסביבה, זיהום האוויר וכו' שכולנו זה ברור לנו, יש לו גם השלכות בהיבטים החברתיים והכלכליים וגם בהיבטים התחבורתים.

הגודש, ההישענות על הרכב הפרטי למעשה סותמת את הרחובות בשביל כל האמצעים, גן בשביל אמצעי התחבורה הציבורית וככה כל המערכת נסתמת. אנשים שלא יכולים להרשות לעצמם רכב מושלכים הצידה ללכת במדרכות הצרות, או להיתקע באוטובוסים בפקקים, ככה ש... הזאת של הרכב הפרטי גם היא למעשה מדירה אוכלוסיות ופוגעת בקהילות שלמות.

תראו כמה תמונות שצילמנו בזמן הסיורים שלנו בעיר, תראו את המרחבים שמוקדשים לרכב הפרטי. תראו את רחובות הנהר פה בשכונת חרוזים, כמה מהמרחב הולך לרכב הפרטי והולך הרגל צריך להשתרך בין המכוניות הניצבות האלה מתחת לקומה הטיפוסית של הבניינים, בקושי יש לו שם מטר וחצי לרפואה. או לדוגמא תיקחו את אבא הלל, המדרכה הזו יש סוללה של מהנדסים שהקפידו שיעברו שם שני נתיבים ושהם יקבלו אתת הרוחב הדרוש לפי כל התקנים, אבל איזה מהנדס עמד וקבע את התקן של המדרכה וכמה בן אדם צריך בשביל לעבור בלי להתנגד בשכן שלו.

כל הדברים האלו התכנית שלנו כוללת שלל של הנחיות והוראות איך להימנע מהם ואיך לפתח רחובות שהקיבולת שלהם נמדדת לא בכלי רכב, אלא באנשים. חלק משמעותי מהעניין הזה, זה שיפור התשתית של התחבורה הציבורית, פה אנחנו כפופים לרשויות שהם ב... מאיתנו משרד התחבורה, נת"ע וכו', או גורמים שאנחנו כתכנית מתאר ואתם כרשות מקומית כפופים להם למעשה.

אבל יש הרבה מאוד צעדים שגם הרשות המקומית יכולה לעשות, בשביל לתאם ולסייע בין המערכות האלה ולשפר את הרשת, גם מבלי להיות תלויים בגורמים הארציים. סך הכל רמת גן בורכה בתשתית מתוכננת וטובה מאוד של הסעת המונים. עובר דרכה גם קו המטרו, גם הקווים האדום והסגול שנבנים בימים אלו, הקו הצהוב שהוא מוגדר סטטוטורית

והוא חשוב מאוד, ככה שהרשת בנויה היטב עם הרבה מפגשים והזדמנויות מאוד גדולות לסנכרן בין האמצעים, ככה שמי שמשתמש בתחבורה הציבורית יוכל להגיע עם הקו הסגול מגבעת שמואל ולקחת אוטובוס מנתיב תחבורה, נתיב העדפה ולהגיע לחנות שלו בשדרות ירושלים. כל הרשת בנויה ומסונכרנת היטב. הצגנו כמה שיפורים וכמה המלצות לעניין הזה כדי לשפר את זה וזה מוצג לפניכם.

נקודה נוספת וחשובה מאוד לנושא הרחובות, אנחנו רואים ברחובות גם אלמנט שהוא מהווה פיצוי לשכונות הותיקות, על חוסר בשטחים פתוחים. היום בשכונות הותיקות יש חוסרים בשטחים פתוחים ביחס לסטנדרטים שמקובלים היום. אנחנו חושבים שהרחובות מטופחים עם שדרות עצים ומדרכות רחבות בשבילי אופניים ומתקני משחק משולבים בשדרות עם שטח ירוק לכל דבר ועניין. תראו את שדרות דוד המלך בתל אביב, שדרות בן גוריון, שדרות רוטשילד. אלו מרחבים שמתפקדים כשצ"פים בגינות לכל דבר ועניין, מרחבים נפלאים עם קיוסקים ואנשים שעושים פיקניק ומה לא. אנחנו חושבים שזאת הזדמנות של רמת גן לפצות את התושבים של השכונות הוותיקות ולאפשר להם גם מרחבים ירוקים. תפקיד שני – רחוב שכזה יכול לקשור את השכונות הוותיקות לפארקים המטרופולינים. רחוב בן גוריון יכול לשאת על עצמו משפחות שיסעו באופניים לכיוון פארק הירקון, גם בתור איזה שהוא פיצוי לגינה שחסרה ברובע ויוכלו לנסוע 7 דקות על אופניים בתנאים בטוחים ונוחים ולהגיע לפארק רחב ונפלא. זה גם פיצוי חשוב.

זו תכנית שכוללת הוראות מאוד מגוונות לטיפול במדרכות ולקביעה של סטנדרטים של רוחבים ופעילות לאורך הרחוב ופיזור של שיבושי מסחר ופתרונות לאופניים בכל רחבי העיר. אנחנו מאמינים שאופניים נוסעים מכל מקום ומגיעים לכל מקום. ולכן, אנחנו מציעים שכל רחוב שהוא לא רחוב מיתון תנועה, כל רחוב שבו המהירות היא מעל 30 קמ"ש יכלול פתרון של נתיב אופניים או שביל אופנים אם צריך.

יש לנו הרבה מאוד הוראות לעניין הזה ואני מפאת קוצר הזמן לא מפרט. גם נושא הרכב הפרטי – הרעיון הוא צמצום של שטחי המסעות, צמצום של שטחי החניות. העסק הזה לא תמיד כל כך פופולארי, אבל יחד עם פעילויות משלימות ומתן חלופה אטרקטיבית, אנחנו מאמינים שהדבר הזה הוא צו השעה. אנחנו גם לא לבד, יש פה לא מעט מחקרים אקדמיים ופרקטים בפועל שנעשים היום. אנחנו הצענו לבדוק כל מיני אפשרויות של פעילויות זמניות, לבחון יחד עם הקהל, יחד עם הקהילה בשיתוף ציבור ובבדיקה של הדברים אפשר בכלים פשוטים של פח צבע וכמה אדניות לעשות איזה שהוא שינוי קטן, לראות איך הקהילה מקבלת אותו ולהתייעץ איתה. אם

הדבר עובד גם להפוך את זה לפיתרון קבע. במסגרת העבודה הזו הצענו כל מיני פתרונות למגוון סוגים של רחובות בעיר, חלקם רחובות גנריים, רחובות מקומיים ברחובות שמקובלים ברמת גם, 10, 12 ו-14 מטרים. גם לרחובות ספציפיים יצרנו חתכים ספציפיים לפתרונות לאופניים, חנייה, פריקה וטעינה, שורות עצים וכו'. יש לנו חזון כזה לכל רחוב ורחוב ואם תרצו נוכל להתעמק. סתם לדוגמא רחוב הירדן, החתך שלו הוא כל כך רחב ונדיב, שהוא מאפשר אפילו פיתוח של שדרה. דמיינו לכם את רחוב הירדן שאתם מכירים היום, מפותח כשדרה כמו שדרות רוטשילד, פשוט דבר נפלא.

<u>מר יונה טילמן עזריאל:</u> איפה אתה מכניס את כל רחוב הירדן?

<u>מר נעם פרחי:</u> אני מציע שנעשה, איך אתם רוצים לנהל את הדיון? אתם רוצים שאלות בסוף או שבסוף כל פרק?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני מציע שאתה תתקדם ורק בסוף כל אחד יציג שאלה ואתה תענה שאלה ולא כך.

<u>מר נעם פרחי:</u> 100%. אז אני אענה בשמחה ואתם מוזמנים לרשום את השאלות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כל אחד ירשום לעצמו, כן.

<u>מר נעם פרחי:</u> הנושא הבא הוא פריסת ייעודי הקרקע והשימושים. המסמך השני בחשיבות שלו בתכנית זה תשריט ייעודי הקרקע, זה התשריט כפי שהוא הוגש לוועדה המחוזית לקראת הדיון להפקדה. התשריט הזה למעשה קובע את החלוקה של הקרקע בעיר לייעודים השונים, כל יעוד כזה הוא לא כמו היעודים שאתם מכירים בתכניות מפורטות, זה יעודים מוכללים. אם מופיע פה מגורים, זה לא אומר שמותר רק מגורים. יש כל מיני שימושים נלווים שמותרים לייעודים האלו כמו חזית מסחרית וכמובן מגרשי ציבור קטנים, גינות קטנות וכו'. אנחנו לא ברזולוציה של כל גינה וגינה. זו השפה של תכנית מתאר כוללנית, אבל היא כן קובעת לדוגמא ואתם יכולים להתרשם שלאורך צירי הסעת

המונים אנחנו קובעים שימושים מעורבים, זאת אומרת שילוב של גם שימושי מסחר, גם תעסוקה וגם מגורים. הדבר הזה מוגדר כפיתוח תחבורה ציבורית, לאורך קווי תחבורה ציבורית אנחנו מערבים שימושים במטרה שהקו יהיה פעיל כל שעות היום ובכל הכיוונים ולא רק שכולם ייסעו לעבודה בבוקר ויחזרו אחר הצהריים והקו יהיה סתום בשעות מסוימות וריק בשעות אחרות. עוד אתם יכולים לראות כאן ששכונות צמודות קרקע, המתחמים שיש בנייה צמודת קרקע א בנייה שראויה לשימור כמו קריית בורוכוב סומנו בייעוד אחר, ייעוד שמרסן את הבנייה שם ושומר על האופי של האזורים האלו. קריניצי, רמת אפעל, כפר אזר. בחום אתם רואים את המוסדות הציבוריים הגדולים, בירוק את השטחים הפתוחים. יש פה עוד סימונים של קווי הסעת המונים וכו'.

תשריט נוסף שהוא חשוב לא פחות, תשריט העיצוב העירוני, התשריט הזה מבטא והדבר שהכי בולט לעין בתשריט הוא קודם כל תבנית הבנייה. תבנית הבנייה זה מונח שמתאר את אופי הבנייה, הגובה שלו והתכסית. אז אתם רואים פה במדרג של צבעים מצהבהב בהיר ועד בורדו כהה את עוצמות הבנייה השונות. אתם יכולים לראות שמתחם הבורסה, ציר ז'בוטינסקי ועוד מקומות מסוימים בעיר מיועדים לבנייה גבוהה ואינטנסיבית. באופן כללי הרציונאל הוא שלאורך רחובות השלד הראשיים והחשובים, שם תרוכז הבנייה היותר אינטנסיבית, יותר גבוהה ובשכונות הוותיקות בנייה שאנחנו קוראים לה בנייה מרקמית, בנייה יותר נמוכה 8 עד 9 קומות. שכונות צמודות קרקע יישארו במתכונת הנוכחית שלהם, גובה של 1 עד 3 קומות. הנספח הזה מבטא לא רק תבניות בנייה, אלא עוד אלמנטים חשובים בעיצוב של העיר. לדוגמא גשרים מוצעים לטובת קישוריות יותר טובה בין העיר לבין פארק הירקון. יצרנו כמה גשרים מעל הירקון בצפון העיר. יש פה עוד סימון של אתרי טבע עירוניים, סימון של תחנות הסעת המונים, סימון של גני הפסגה הוותיקים גן שאול וגם אברהם עם משפכי המבט היפים שנשקפים מהם. צירים ירוקים, שדרות מסומנים בתשריט הזה. כמובן גם השטחים לצרכי ציבור הבנויים ופתוחים. זה מעבר ככה יחסית זריז על תשריט העיצוב העירוני. אם תרצו אנחנו נרחיב בהמשך. קצת בשתי מילים על התחדשות עירונית – התכנית שלנו מכיוון שזו תכנית לעשרות שנים קדימה, לא עוסקת בהיבטים המאוד ספציפיים של תמ"א 38 עם מימוש כזה או אחר, כי כמו שאמרתי אנחנו בתכנית שהיא לא מנחה היתרי בנייה, אלא תכניות מפורטות. אבל מכיוון שלמדנו את העיר וכבר הכרנו אותה היכרות כזו אינטימית, הרשנו לעצמנו לתת כמה המלצות בנושא של מימוש תמ"א 38 בהתחדשות עירונית, וזה מסמך נפרד, העברנו את זה לכם לרשות בתור המלצות שלנו.

בשורה התחתונה התחדשות עירונית ברמת המגרש, שהיום עושים עם תמ"א 38, למעשה בניין שהורס את עצמו ומקים את עצמו מחדש. זו התחדשות שיש לה הרבה יתרונות והרבה חסרונות. זיהינו לא מעט תופעות והשלכות לא חיוביות שהפינוי בינוי הזה, ההתחדשות העירונית הזאת הביאה ברמת גן. אנחנו כן חושבים שיש יתרונות לא קטנים במימוש הזה, במיוחד ברמת הזמניות ליכולת לחדש את הבתים שלהם. אבל כן חשוב להקפיד על כמה עקרונות, על מרווח הבנייה הקדמי, על חלחול בניהול נגר שהיום במגרשים האלה שנבנו למעשה לא מתקיים שמירה על עצים בוגרים ועוד ועוד. אם אפשר להקפיד עליהם ואם יקפידו עליהם, אז ההתחדשות העירונית הזאת גם יכול להביא לא מעט ברכה.

אותו דבר עם פרויקטים של פינוי בינוי בתכניות. פה כמובן כבר יש לנו מנדט, אנחנו בכוללנית מנחים תכניות מפורטות ולכן קבענו פה סל של תבחינים אלו פרויקטים כדאי לאשר ואלו פרויקטים כדאי לשפר לפני שמאשרים אותם. איזה קריטריונים כדאי להפקיד בבחינה של תכנית כזו, הפרשות לצרכי ציבור, שיפורים במרחב הציבורי שהיא יכולה להביא איתה, ככה שאם כבר מקבלים בנייה שהיא חריגה, אז לפחות העיר תרוויח כמה שיותר. מפה אנחנו מגיעים להיבט הפרוגרמאתי, חישוב של אוכלוסייה הצפוי בעיר רמת גן אם נפתח אותה כפי שהתכנית קובעת ואיך ניתן לכל האוכלוסייה הזו פתרונות של צרכי ציבור גם במבנים לצרכי ציבור וגם לשטחים פתוחים. אז פה אני כבר אומר זה פרק מאוד כבד עם הרבה מאוד חישובים ומודלים מתמטיים שהפעלנו פה ואני ממש רוצה לרחם עליכם ולא לעבור על כל פרט ופרט.

אני רק אגיד כתפיסה, תכנית המתאר הכוללנית של רמת גן הציעה תפיסה חדשה לאומדן האוכלוסייה. בהרבה מאוד מהתכניות של השכנים שלנו, אנחנו מחשבים את האוכלוסייה לפי מכפילי התחדשות עירונית ובודקים כמה יחידות קיימות היום, מה האוכלוסייה שקיימת היום, מכפילים במכפילים בשמאים של התחדשות עירונית מכפיל 3, מכפיל 2.5, מכפיל 3.5 ומקבלים את האוכלוסייה. פה חשבנו שזה לא נכון, חשבנו שאנחנו מעדיפים לבדוק מה תבנית הבנייה שקבענו איזה נפח של אוכלוסייה ויחידות דיור היא יכולה למעשה להכיל. תקפנו את זה מהזווית ה... אז עם סל של קריטריונים והנחות מוצא עמדנו והנחנו את שטחי הבנייה בגרוסו מודו בכל שכונה ושכונה לפי תבנית הבנייה שקבענו וכך חישבנו את האוכלוסייה. למעשה, כל קטגוריה בדקנו מה נסחי הבנייה שמתאימים לה, חילקנו את זה בשטח ממוצע ליחידת דיור שזה משתנה משכונה לשכונה, כי קבענו תמהילים שונים. יש שכונות שמתמחות בדירות יותר גדולות ומשפחות משפרי דיור, יש שכונות שמתמחות בדירות קטנות. אנחנו אגב

עושים מאמץ גדול לשמור על משפחות ברמת גן, אנחנו מזהים תופעה של עזיבה של העיר משפחות עם ילדים אחרי שלב היסודי עוזבות את העיר ורוצים לשפר דיור, להגדיל את גודל הדירה. אז התכנית שלנו גם שמה דגש על זה ועושה מאמץ לשמור על האוכלוסייה הרמת גנית הזאת בעיר. כל המודלים האלו הביאו אותנו לאומדן אוכלוסייה צפוי או בואו נגיד לא צפוי, אלא אומדן קיבולת העיר לפי התכנית הזו היא כמעט 136,000 יחידות דיור. אנחנו צופים שבשנת 2040 שהיא שנת היעד של התכנית, ימומשו בערך 80% מהתוספת שתכנית המתאר מאפשרת. מה שאומר שריאלית כלל המראה בשנת 2040 לפי הצפי שלנו, העיר תכיל 125,000 יחידות דיור. אבל כל החישובים של הפתרונות לצרכי ציבור, הם לפי הקיבולת המקסימאלית. כמובן המחוז לא עושה לנו הנחות ואנחנו צריכים להוכיח פתרונות גם לקיבולת המקסימאלית של העיר. כל זה נעשה כמובן בחתך לפי שכונה, אבל אני לא אלאה אתכם.

מבחינת נפשות, ההיקף הזה שאנחנו מדברים עליו הוא 390,000 נפש בעיר, הקיבולת העירונית ועם הפעלת אחוזי המימוש זה 356,000 נפש. פה אתם רואים את הגידול. אנחנו מדברים על גידול פוטנציאלי של 200%, כמעט הכפלה ביחידות הדיור. קצת יותר מזה בנפשות, כי כאמור אנחנו רוצים יותר נפשות מיחידות דיור בחלק מהם כדי למנוע את ההזדקנות שלו.

זה כמובן נתונים משמעותיים, אבל צריך להבין שבשנת 2040 אוכלוסיית המדינה תכפיל את עצמה. תדמיינו לכם את ישראל היום בשנת 2040 זה עוד תל אביב, עוד ירושלים, עוד חיפה. זה חלק מתהליך ארצי לאומי שאם לא נתרגל אליו ואם לא נתכנן אותו נכון, הוא יקרה באופן לא מתוכנן ולכן חשוב להביט למציאות בצורה אמיצה בעיניים.

איך פותרים את צרכי הציבור לאוכלוסייה הזו? עשינו איזה שהוא ניתוח וראינו שהעיר, כמות השטחים לצרכי ציבור שיש היום לא יספיקו ללא הפתעה גדולה, לא יספיקו לאוכלוסייה המתוכננת. הם כמעט בקושי מספיקים היום. ולכן, האמירה שלנו היא כזו, קודם כל הכי חשוב להבין שלא ניתן להמשיך במגמת ההתחדשות העירונית כמו שהיא היום, בלי לעשות צעדים משמעותיים שבחלקנו לא נראית טריוויאליים. לדוגמא, אם התרגלנו שבתי ספר יהיו בנויים בשתי קומות, עם חצר גדולה וחורשה, וגני ילדים יהיו בנויים על הקרקע במגרש משל עצמם, אז המציאות הזאת עומדת להשתנות אם נרצה ואם לא נרצה, אנחנו מדינה מצטופפת ומצופפת והמציאות הזאת תשתנה. כמו שאמרנו עדיף שנעשה את זה בצורה מתוכננת מאשר שלא נעשה את זה בכלל, זה יקרה בלי שליטה.

הצעד הראשון והכי חשוב, תכניות התחדשות עירונית יחויבו בהקצאות קרקע לצרכי ציבור, אנחנו גם סימנו רדיוסים סביב בתי ספר. הדבר הכי משמעותי הוא בתי הספר היסודיים, זה האלמנט הכי מגביל שיכול להיות צרכן השטח הכי גדול, שחייב להיות קרוב לאוכלוסייה שלו. ולכן, סימנו רדיוסים סביב כל בית ספר יסודי בעיר, למעשה סביב כל בית ספר גם על יסודי וקבענו שתכנית ברדיוס הזה תהיה חייבת להוכיח ולהציג הרחבה של השטח החום.

נושא שני זה שילוב שטחים לצרכי ציבור במגרשים השכירים. אם הוקם מתחם פינוי בינוי גדול, יתכבד ויוסיף בקומת הקרקע שלו כמה כיתות גן לטובת הקהילה, כי פשוט לא יהיה לנו פיתרון אחר. אם אנחנו נקצה את השימושים האלה כולם על הקרקע, לא יהיה לנו מקום לכל הדברים.

נקודה שלישית, לקחת מגרשים ציבוריים קיימים, בתי ספר ואפילו מגרשים יותר גדולים כמו מכללת רמת גן ולייעל אותם ולצופף אותם. בתי ספר צריכים להיות בנויים בין שלוש לשש קומות לפחות, חייבים לנצל את הקרקע, כי אחרת היא פשוט תגמר. תראו את תל אביב עכשיו מוסיפים אגפים חדשים בכל בית ספר, מוצאים פתרונות, עולם ספורט על הגג ואגף בוער מעל מגרש הספורט. מוצאים פתרונות לדברים האלה, אבל חייבים לייעל את המגרשים.

יתרון נוסף שאנחנו הצענו בשקופית הבאה הוא הסבה של שני בתי ספר תיכון במרכז העיר, שהיום יושבים על מגרשים מאוד קטנים ותכף אני אראה לכם את זה, אלה בתי ספר יסודיים. בנוסף, עברנו עם אנשי התכנון של העירייה, עברנו בית ספר בית ספר ולמדנו את פוטנציאל הגידול שלו וראינו שאפשר להגיע בתוך אשכולות 1 עד 5 שזה העיר הותיקה לא כולל דרום העיר, רמת חן ולא כולל השכונות החדשות במזרח, אשכולות 1 עד 5 שם הבעיה המרכזית. אנחנו מצליחים כמעט להכפיל את מספר הכיתות מיסודי מ-434 ל-858, זה מאפשר לנו להקים על בסיס בתי ספר יסודיים הקיימים היום עם פוטנציאל ההרחבה שלהם, אנחנו יכולים לאפשר 95,300 יחידות דיור באשכולו 1 עד 5, שזה למעשה 76% מהתוספת שאנחנו מתכננים. ככה שהשורה התחתונה של הטבלה המאוד מורכבת הזו, זה שאנחנו כן יודעים לפתור בהנחה שנצופף וייעל את המגרשים הקיימים, אנחנו כן יודעים לפתור 76% מהתכנון. יתרת 24% יצטרכו כל תכנית פינוי בינוי או התחדשות עירונית אחרי ה-95,300 יחידות דיור, יצטרכו להוכיח פתרונות ולהראות איך הם מקימים בתי ספר בתוך התכניות של עצמם ויצטרכו להציג את הפתרונות, לא יוכלו להישען על התשתית הציבורית הקיימת.

לגבי בתי ספר תיכוניים, פה נדרשת כבר הקמה של כמה תיכונים חדשים, אנחנו כמובן ספרנו גם את כיתות התיכון המאושרות ואלה שמוקמות היום בקריית החינוך וכו' והצענו עוד הקמה של כמה בתי ספר תיכון חדשים. אחת מההצעות אני אישית מאוד מחבב, זה להקים תיכון משולב באוניברסיטת בר אילן, משהו דוגמת תיכון שליד האוניברסיטה -

גב' אורית איתיאל: בירושלים, לידע.

מר נעם פרחי: נכון מאוד. אפשרויות נוספות זה במתחם הבורסה לשלב תיכונים, במתחם האצטדיון שהוא עתודת קרקע נפלאה, לשלב תיכונים וכו'. ככה שאנחנו יכולים לפתור גם כמעט את כל הצורך בכיתות תיכון. אני עוד אגיד שבתי ספר תיכון אנחנו קצת יותר גמישים עם המיקום שלהם, הם פחות צריכים פריסה רוחבית כמו בתי ספר יסודיים, כי האוכלוסייה שמשתמשת בהם מטבע הדברים יותר ניידת ויודעת גם לנסוע מרחקים יותר ארוכים. הפרק האחרון שאני אציג לכם, היום הוא פרק התעסוקה. תכנית המתאר מתכננת ובודקת את היקף השטחים העסקיים בעיר. השטחים העסקיים שזה אומר גם מסחר, גם משרדים, גם מלאכה, תעשייה ספציפית אין ברמת גן, אבל בתי חולים וכו', אלו שטחים שהם מצד אחד חשובים מאוד לכלכלה העירונית, הם מניבים ארנונה והם מאפשרים לפרנס את העיר. היבט נוסף חשוב לא פחות, העירוב של השימושים האלו יחד עם שכונות המגורים, הוא מפתח לעירוניות טובה, לתחבורה יעילה, לקיצור של מרחקי יוממות, שמי שלא מכיר זה הנסיעות שאנשים עושים לעבודה בבוקר ואחרי צהריים.

ככל שאנחנו נפרוש יותר את השימושים האלה במעורב עם שימושי המגורים, כמובן עם הקפדה דקדקנית על היבטים של איכות סביבה והפרדת כניסות וטיפול במטרדים אקוסטיים ואחרים, אנחנו יכולים לייצר עיר חיה, שוקקת שמתבססת על הליכה ואופניים ופחות על שימוש בפרטים וזה מבורך ונדרש. אנחנו ייצבנו את רמת גן במודלים מטרופולינים שבודקים את הביקוש לשטחים האלו. מה הכוונה? אנחנו לא רוצים לתכנן שטחים עסקיים שבסוף יעמדו ריקים בתור זכויות שלא מומשו כי אין להם ביקוש. אז אנחנו מציבים את זה, יש לנו יועץ מומחה לעניין הזה, כלכלן עירוני שמציף את כל הנתונים של העיר, מצב סוציו אקונומי של העיר, הבאת נגישות תחבורתית אליו והמיקום שלה במטרופולין וכו'.

אני מקבל בעצם אומדן של הביקושים. אנחנו יכולים לראות שנכון להיום בעיר יש 1,500,000 מטר עיקרי ארנונה, נתונים ארנונה קיים בפועל

עסקיים בעיר, שהפוטנציאל של הביקוש בשנת 2040 הוא כמעט 8,000,000 מטר. זאת אומרת, ככל שאנחנו נבנה לפי המודל הזה לפחות, ככל שנבנה יותר תעסוקה ומסחר, יהיה ביקוש והעיר תוכל ליהנות מזה.

אז ניתחנו לפי נתוני הארנונה ומיקום השטחים העסקיים בעיר, כמובן את הריכוזים המוכרים, הבורסה, האצטדיון, ציר ז'בוטינסקי הפרדנו אותו, בית החולים וכו', וגם ראינו שבעיר הותיקה שזורים בתוך בנייני המגורים מרכזים מסחריים קטנים במוקדים שכונתיים וחזיתות מסחריות, כמעט 303,000 מ"ר עיקרי, זה נתון מרשים ומצוין שאנחנו רוצים לשמר אותו.

המצב המוצע, אנחנו מציעים גידולים משמעותיים גם במתחם הבורסה, פה אנחנו מתואמים עם תכנית המתאר של הבורסה שאושרה, מאפשרת 2,700,000 מטר עסקי,. במתחם האצטדיון אנחנו מציעים תוספת משמעותית, פיתוח של מגרשי החנייה הבזבזנים שנמצאים שם. אפשר לפתח שם מוקד פעיל עירוני נפלא סמוך לפארק הירקון, נכסים בשווי אדיר שגם יתנו, יפרישו את המחיר שלהם לצרכי הציבור, יוקמו וכו'. שם אנחנו עומדים על אפשרות של הקמה של 800,000 מ"ר עיקרי למסחר ותעסוקה.

ציר ז'בוטינסקי שהוא מלווה את הקו האדום, צפוי לעבור העצמה משמעותית עם פיתוח שמוטה לעירוב שימושים ותעסוקה מוצמח ל-434,000 מטר. אנחנו בודקים אפשרות לתוספת שטחי תעסוקה משולבים באוניברסיטת בר אילן, אנחנו לומדים את זה לכן ה... הזאת עדיין לא פה. שדרות ירושלים גם הם אנחנו מציעים עירוב שימושים, זה לאורך ציר המטרו, זו המדיניות של המחוז ושל המדינה. גם פה יהיה עירוב שימושים וכמובן במזרח העיר לפי תכניות מאושרות.

אנחנו מצליחים להגיע לפי האומדן שלנו ל-6,266,000 מ"ר שזה אם אתם זוכרים את הביקושים זה נתון גבוה בהחלט שמאפשר ניצול מיטבי של הביקושים האלה. תעדכנו אותי כמה זמן אתם עוד רוצים ואני אתאים את עצמי לישיבה שלכם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אם אתה סקרת כבר את הכל, אז אפשר לעבור לשאלות. אתה צריך לומר לנו.

<u>מר נעם פרחי:</u> אני יכול להגיד לכם מה עוד יש.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כן?

מר נעם פרחי: ותחליטו אם אתם רוצים לעצור כאן. יש לנו את פרק הנוף שעוסק בשטחים פתוחים.

מר כרמל שאמה הכהן: אז אתה יודע מה, אולי נעשה אתנחתא לשאלות על מה שהיה עד כאן, כדי שהדברים יהיו רעננים. אתה גם תוכל לנוח קצת, לקחת אוויר ולשתות משהו.

מר נעם פרחי: תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: ומשם נמשיך. מי רוצה את זכות הדיבור מחברי וחברות ההנהלה לגבי הדברים שנאמרו?

מר משה וולמן: לי יש שאלה.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה חבר המועצה טילמן.

מר משה וולמן: זה משה וולמן.

מר כרמל שאמה הכהן: סליחה, משה וולמן.

מר משה וולמן: התכנית הזאת זה לטווח ארוך, אפילו ארוך מאוד. בינתיים בעיר יש בתים משנות ה-50. הם ידרשו במוקדם יותר או מוקדם פחות לעבור איזה שהוא שיפור שינוי תמ"א, הם יעבדו לפי מה שיש היום. לא נראה לי שמישהו בעוד 20 שנה או 30 שנה ירצה לעשות שינוי כאשר הוא יבנה את הבית שלו בעוד 10 שנים, איך הדברים האלה מסתדרים?

מר נעם פרחי: אתם רוצים שנענה שאלה שאלה?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר נעם פרחי: אם אני מבין נכון את השאלה, אתה אומר תהליכים של התחדשות מדרשית מה שאנחנו קוראים לפי תמ"א 38 יקרו מחר בבוקר לפי התכניות התקפות ומה אנחנו יכולים לעשות. תראה, אין מה לעשות, כאילו אנחנו לוקחים תכנית מתאר כזו ואנחנו לא יכולים לעצור את כל העיר. אז נכון, יש מה שנקרא לפעמים פה ושם יש איזה סוס שבורח מהאורווה, אבל ברגע שאנחנו מתואמים ומסונכרנים בצורה כל כך טובה עם אגף התכנון בעיר, שכמובן שולט גם בהיבטים של היתרי בנייה.

אז יש לעירייה גם את הכלים לכוון את התכנון לפי המגמות שמתפתחות. מעבר לזה אחרי שנפקיד את התכנית, ברגע שהיא תהיה מופקדת כבר יהיה לה איזה שהוא סוג של מעמד וגם תוכל להנחות תכניות מפורטות. ככה שזה תהליך ואלו החיים ואנחנו לא מתכוונים לעצור את העיר, אלא עד כמה שאפשר לשמור כמה שיותר סוסים באורווה.

מר משה וולמן: אני אקח את זה בכוונה לתחום הקיצוני. עוד פעם, זה בתים משנות ה-50 תחילת שנות ה-60 אולי. עם הזמן הם יהפכו לבתים מסוכנים, בעלי הדירות האלה יצטרכו או להשקיע מכספם לחיזוקים או לשיפוצים. לחלק גדול מהבתים לא נראה לי שהאנשים יוכלו לעשות את זה, הם יצטרכו יכול להיות להרוס את הבתים ואז מה יאשרו להם? לפי תכנית המתאר שקיימת היום, נכון? ואז יש בעיה של כדאיות כלכלית וזה גם יו"ר ועדת התכנון אצלנו וגם למהנדסת העיר שישבתי איתה. בסכומים האלה אין פתרון ביניים, המשמעות לפי מה שמציגים ואם מאמצים את זה, זה לעצור את הדבר הזה, לעצור את תמ"א 38 לגמרי.

מר נעם פרחי: אני לא יכול לדבר בשם המדיניות של ראש העיר, זו המדיניות שלכם של הרשות המקומית. אנחנו יכולים רק להמליץ בהיבטים התכנוניים. אני רק אומר שמבחינה סטטוטורית כל עוד אנחנו עובדים על תכנית המתאר והיא עוד לא תקפה, אז כמובן שכל המנגנונים שקיימים היום ממשיכים להיות זמינים ואפשריים. אם הם טובים או לא טובים אז קטונתי מלומר. אני רק אומר שיש עוד כלים נוספים אם המדיניות העירונית תהיה לעצור תהליכים מסוימים שכן מתאפשרים היום, אז יש את הכלים של סעיף 77 ו-78, או כלים אחרים.

מר אדם קניגסברגר: נועם, מדבר אדם קניגסברגר.

מר נעם פרחי: שלום אדם.

מר אדם קניגסברגר: שלום. יש לי כמה שאלות כרגיל. קודם כל, לאיזה שנה נכונים הנתונים שאתה ציינת?

מר נעם פרחי: ציינתי הרבה מאוד נתונים, אבל בגדול רוב המוחלט של נתונים, נתוני הארנונה ונתוני יחידות הדיור מתבססים על החומר שקיבלנו מכם ממש השנה.

מר אדם קניגסברגר: טוב מאוד.

מר נעם פרחי: חוץ מזה יש נתוני למ"ס מ-2021.

מר אדם קניגסברגר: נועם, התחזית שלכם שבשנת 2040 יהיו כנראה קרוב ל-356,000 תושבים, כ-125,000 יחידות דיור, זה מה שאתם כותבים. יש לי שאלה, האם בשנים שאתם עובדים בעיר, אתם התחלתם ב-2015 ואנחנו נמצאים היום ב-2022, התחזית שאתם עשיתם בהתחלה הייתה ל-2030 ואולי עוד קודם. האם הקצב של גידול התושבים בהתאם לתחזית שלכם תואם את מה שאתם אז חזיתם? כי לי יש את הרושם שלמרות הבינוי הגדול והכל, מספר התושבים הוא לא גדל בהתאם לתחזית, אלא כי חלק גדול מהתושבים לא יכולים לקנות דירות ברמת גן, חלקם עוזבים למעגל השני. ולכן, התחזית ל-360,000 או 355,000 היא קצת גבוהה מדי ולא בטוח שאנחנו היינו רוצים עיר כל כך עמוסה. למעט מזרח העיר ששם פנוי, במערב העיר, כלומר בעיר הישנה אנחנו מיישמים את המדיניות שאתם התותם, כלומר למעט בבנייה בתמ"א 38 והעצמת פינוי בינוי לרבות קבלת מקסימום שטחים פתוחים שאנחנו יכולים לקבל.

כלומר, ... בכל מתחם אנחנו משתדלים לקבל כמה שיותר שטח חום, כדי ליישם את המדיניות שאתם מתווים באזור המדיניות של ראש העיר. יחד עם זאת, אני לא בטוח שאנחנו נגיע לעוצמות שאתם חוזים ואני הייתי אומר שלפי הקצב שאנחנו רואים, אני לא בטוח שאנחנו נגיע ל-70% מימוש. אז תבדקו את זהה עוד פעם גם לפי השנים שכבר חלפו ולעשות על פי זה אקסטרפולציה ולראות אם באמת יש תחזית לגידול כזה גדול.

<u>מר נעם פרחי:</u> אני חשוב לי מאוד להתייחס למה שאמרת כי אתה פותח לי פתח להבהרה מאוד חשובה ואני שמח על השאלה. תראו, לבדוק את התחזיות שלנו אל מול כמה האוכלוסייה גדלה בזמן שאנחנו עובדים על התכנית, הוא לדעתי לא נכון ולא רלוונטי ואני אסביר.

התכנית שלנו היא לא, אם זה היה העיסוק העבודה שלי הייתה קלה מאוד והייתי כבר מזמן פורש לפנסיה. הייתי בודק כמה האוכלוסייה גדלה ואומר: 'הנה, זאת התכנית'. אנחנו הרעיון הוא שאנחנו מתכננים את העיר, זאת אומרת הגידול שיהיה אחרי שהתכנית תאושר, אין שום קשר בינו לבין מה שהיה סטטיסטית עד עכשיו. תראה לדוגמא בתכנית הרובעים בתל אביב, מאז שאושרה תכנית הרובעים בתל אביב, תשווה את הגידול ברובעים 3 ו-4 לפני התכנית ואחרי התכנית, אין מה להשוות, זה סיפור אחר לגמרי. עכשיו לגבי היקף האוכלוסייה והאם רמת גן רוצה להיות כל כך גדולה או לא רוצה להיות כל כך גדולה, גם לזה חשוב. תראו, יש איזה שהוא חשש מאוד מובן ומאוד טבעי ואנושי משינוי וגידול כזה גדול. אבל שני דברים שחשוב לומר:

1) כמו שאמרתי רמת גן היא חלק ממדיניות לאומית. התכנית הזאת היא תכנית בסופו של דבר של מנהל התכנון שהתפקיד שלו לדאוג שמדינת ישראל תוכל להכיל את האוכלוסייה בשנת 2040. גם אם נרצה, לא יאפשרו לנו לקדם תכנית שהיא למעשה מציעה גידול הרבה יותר צנוע מזה. ככה שעדיף כבר להכיר במציאות ולתכנן את הגידול הזה כמו שצריך על פני לתכנן משהו ובסוף שהמציאות תטפח על פנינו. זה דבר ראשון.

2) אני רוצה לתת לכם את הזוויות החיוביות של צפיפות. צפיפות אורבאנית היא משהו שככה נשמע מעורר חשש, אבל לפי כל המחקרים וכל הניסיון בפירוט ותדברו עם כל מתכנן אורבני או רשויות מקומיות בעולם ובארץ, יגידו לכם שצפיפות זה דבר מבורך. ברגע שצפיפות מנוהלת נכון והתחבורה מתאימה את עצמה ויש מענה לצרכי ציבור, הצפיפות היא זו שמאפשרת לכם כרשות מקומית לתת שירותים ראויים למגוון גדול של אוכלוסיות. היא זאת שמאפשרת מרחבים שוקקים ופעילים. ולכן, אני הייתי מציע לא לחשוש מהצפיפות ודווקא לחבק אותה ולנצל ולהפיק ממנה את המיטב.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נועם, תן לי להביע את השקפתי במילים קצרות. אני חושב שמדיניות מהסוג הזה, לצופף את מכרז הארץ זו טעות ביטחונית ממדרגה ראשונה. אם אנחנו לא נעשה פיזור אוכלוסין ולא נשתדל שחלק גדול מהאוכלוסייה של המדינה העתידית ולא ילכו לדרום

ולצפון, הסכנה הביטחונית של מדינת ישראל אם כל האוכלוסייה תהיה במרכז הארץ, הסכנה הביטחונית היא מאוד גדולה. לכן, אני מסכים איתך עם כל מילה שאמרת, של עיר, אנחנו מחפשים עירוניות בעירוניות בנויה על צפיפות, על עירוב אוכלוסין ועל בניינים מהסוג הזה. הכל נכון וגם הרחובות צריכים להיות עירוניים. יחד עם זאת, המדיניות של מדינת ישראל צריכה להיות פיזור אוכלוסין. לכן, אם לא תהיה אפשרות לגור במרכז, אנשים יבואו צפונה או דרומה.

מר נעם פרחי: בסדר גמור, רשמתי לי.

מר כרמל שאמה הכהן: מי עוד מעוניין או מעוניינת להעיר או לשאול?

מר יונה טילמן עזריאל: אני רציתי רק לשאול שאלה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, טילמן.

מר יונה טילמן עזריאל: לגבי התרשים שהראית לגבי רחוב ירדן, אתה יכול להראות אותו עוד פעם ולהסביר איך נכנסת שדרה ברחוב הירדן? אני קצת קשה לי להבין כמי שגר פה בסביבה... ?

מר נעם פרחי: זה בסדר גמור, אני אשמח.

מר יונה טילמן עזריאל: הנה עברת.

מר נעם פרחי: אני כבר אחזור, חשוב לי להסביר את זה קודם.

מר יונה טילמן עזריאל: אוקיי.

<u>מר נעם פרחי:</u> כל רחוב שאנחנו מנתחים, אנחנו אגב מציעים ועוד משהו קטן על העניין הזה של הרחובות. מה שאתם רואים פה, החתכים שאנחנו מציעים זה מה שנקרא חתכים הם לא מחייבים. ולמה הם לא מחייבים? כי רחוב זה ישות כל כך מורכבת. יש הרבה מקטעים שונים באופיים, יש בו תשתיות, צריך ללמוד אותו. ולכן, אנחנו רק נותנים איזה שהיא המחשה, איזה שהוא רעיון, איזה שהוא ביטוי איך המדיניות יכולה להיראות. זאת אומרת צריך לשים את זה במסגרת, אין פה תחליף. ההיפך, תכנית המתאר קובעת שכל רחוב שלד יוכן לו מסמך מדיניות מתחילתו ועד סופו, שילמד לעומק את הדברים ויציע את הפתרונות הסופיים.

אבל מכיוון שכבר שאלת אז אני אתן את הדוגמא של רחוב הירדן. כל רחוב כזה אנחנו לומדים אותו קודם כל מה התפקיד האורבאני שלו, איזה תפקיד הוא משרת בעיר ואני לא מדבר על ההיבטים התנועתיים עדיין. האם יש בו חזיתות פעילות, האם יש בו מוסדות ציבור משמעותיים, איזה עוגנים הוא קושר, האם הוא קושר פארק או קניון הבנתם.

דבר שני, זה התפקוד התנועתי שלו, כמה כלי רכב הוא מעביר, כמה נתיבים יש בו, יש בו חניה או אין בו חניה, יש בו תחבורה ציבורית, אופניים וכו'. בסוף אם יש בו איזה שהוא אלמנט קבוע משמעותית כמו עצים בוגרים משמעותיים, תשתיות חשובות וכו'. אנחנו גם לומדים את המרחקים הסטטוטוריים, זאת אומרת מה זכות הדרך, מה הרוחב בפועל, עסקאות שמומשו ולא מומשו וכו'.

רחוב הירדן הוא זכות הדרך שלו היום היא 25 מטר. אנחנו מציעים שבתפיסה העתידית זכות הדרך תורחב ל-30 מטר. זאת אומרת שפרויקטים של התחדשות עירונית לאורך הרחוב יצטרכו להפריש, להפקיע 2.5 מטר מכל צד, להכין את הרחוב ל-30 מטרים. 30 מטרים אנחנו יודעים לתת שתי מיסעות לכל כיוון, אחת נתיב תחבורה ציבורית ואחת נתיב רגיל 6.5 מטר לכל צד. אנחנו יכולים לתת מדרכות של 4 מטרים מכל צד + אם אפשר מרווח קדמי בזיקת הנאה, זאת אומרת הרחבה דה פקטו של המדרכה על חשבון המגרש הפרטי לטובת פעילות של החזות המסחרית, זה משאיר לנו רצועה של 9 מטרים במרכז הרחוב שהיא יכולה להפעיל גם שלוש שורות של נטיעות, גם שביל הליכה וגם שביל אופניים. זו דוגמא ספציפית.

<u>מר יונה טילמן עזריאל:</u> תודה רבה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה להתייחס, זה רועי.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבקשה רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אהלן. אני רוצה לשאול, אני מכיר את התכנית טוב ואני מזכיר שבשונה מתכנית המתאר שהיא תכנית מפורטת של 79, זה לא תכנית מפורטת, זה תכנית מתאר והיא לא מעניקה זכויות בנייה. אני מזכיר שלצד תכנית המתאר הזו יש לנו כל מיני תכניות במעמדות כאלה ואחרים וחלקם בבדיקה לא סטטוטורית, יש גם סטטוטוריות. תכניות האב יש את תכניות המרחב הירוק שברמה דומה.

אני שואל לגבי ההרמוניה בין התכניות נקרא לזה, בסדר? התכנית הזאת צריכה לדעת לצפות את התכניות שקיימות היום במרחב בין תכניות אב, תכניות סטטוטוריות כאלה ואחרות ולראות איך זה באופן הרמוני ולא סותר? חייבת להיות התייחסות ספציפית למה גובה על מה, איזה הוראות גוברות על מה. באמת כל הדברים האלה גם לגבי התכניות שמחשבות את המכפילים וכל הנושאים האלה וגם התכניות אפילו להנחיות המרחביות שחלק מהן נוגעות קצת בתכנית הזאת. חייב להיות איזה שהוא מסמך מאוד מפורט שמסדיר את הדברים האלה, קשיים משפטיים כל הזמן. אז רק תגידו לי איך נערכתם לסיפור הזה?

<u>מר נעם פרחי:</u> אני יכול לומר שמתחילת הדרך אנחנו בקשר שוטף ולומדים כל פעם מחדש תכניות חדשות שמתווספות. בתחילת הדרך היה מאמץ מאוד חזק של רמת גן לארגן תכניות שכונתיות. עשינו אז ממש כנס, העירייה ארגנה כנס. היה לנו יום שלם, כל מתכנן בא והציג את התכנית שלו, העביר לנו חומרים בצורה מסודרת וכו'. גם לאורך הדרך התכנית שהמרחב הירוק אני כמובן מכיר היטב ואנחנו תיאמנו עם משרד מיליס את שתי התכניות, תכנית נפלאה.

אגב, אני תמיד שמח על הזדמנות לפרגן לקולגות, תכנית נהדרת. הטמענו אותה פה כפי שהיא, באמת היא ארגנה כמה שינויים ביחס לתכנון הקודם שלנו ועשינו אותם בשמחה. כנ"ל אנחנו בתיאום מלא עם התכנית של תל השומר, תכנית של ההסדרה ואנחנו מבינים שיש עכשיו כוונות להכין תכנית אב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, אני מדבר על תכניות אב שכונתיות.

מר נעם פרחי: כן, כן.

עו"ד רועי ברזילי: ג/52, ג/52(א), אני מדבר על התכנית של עמידר שעכשיו אישרנו לפני שבוע בוועדה המקומית?

מר נעם פרחי: הם כולם מסונכרנים חד משמעית.

עו"ד רועי ברזילי: איך הם מתיישבות? זאת אומרת ממש נכנסות פנימה?

מר נעם פרחי: כן, כן. השאלה שלך לגבי כפיפויות?

עו"ד רועי ברזילי: כן, יכול להיות שהיא בכלל לא כפופה, כאילו חלק ממנה, כמו תכנית המתאר של המרחב הירוק? זאת אומרת אני רוצה להבין את המעמד הסטטוטורי שלהם?

מר נעם פרחי: אני אענה לך בשני חלקים. קודם כל, עוד לפני הסטטוטוריקה, לגבי התיאום אז התשובה היא כן, אנחנו נפגשים עם כל מתכנן ואני מדבר על תכניות ברמת מתחם, שכונה ומעלה.

אנחנו יושבים עם המתכננים, אני ישבתי עם עידו עלומים על רמת עמידר, אני ישבתי עם נעמה על המרחב הירוק, עם האדריכלית של תל השומר וכו', עם מה שמו דודי גלאור במתחם הבורסה, עם אריק כהן בזמנו על האצטדיון. אנחנו מאוד מתואמים. דבר שני לגבי הסטטוטוריקה, פה המנגנונים אנחנו כפופים לחוק התכנון והבנייה, זאת אומרת אנחנו תכנית מתאר כוללנית.

עו"ד רועי ברזילי: זאת אומרת למשל תכנית ג/52(א) על תכנית מתאר שהיא לא מפורטת?

מר נעם פרחי: ג/52 אם אני לא טועה זה תכנית לפי סעיף 23 בתמ"א 38.

עו"ד רועי ברזילי: לא, ממש לא, ממש לא, יש מבני ציבור.

מר נעם פרחי: תראה, אנחנו מלווים באופן מאוד צמוד על ידי אגף התכנון. שלמה פה מקפיד איתנו במסרקות שאנחנו נהיה מתואמים עם כל תכנית ותכנית, הוא עושה עבודת קודש. אני מאמין שמצבנו טוב מאוד וככל שיעלו פה ושם תהיות, נשמח לתת תשובות.

עו"ד רועי ברזילי: אני מציע שאולי גם לברר את הסדר בין התכניות, בסדר? אולי איזה מסמך, איזה שהיא חוות דעת שתגבה את זה, שלא ניכנס לתוך כאוס משפטי?

מר נעם פרחי: בסדר גמור, מצוין.

עו"ד רועי ברזילי: אוקיי, תודה.

גב' שרית אסרף לוי: לגבי השקף של כיתות הלימוד אם אפשר לחזור אליו? לא זה.

מר נעם פרחי: כיתות ובתי ספר יסודיים?

גב' שרית אסרף לוי: בתי ספר יסודיים, כן.

מר נעם פרחי: כן?

גב' שרית אסרף לוי: הזכרת הכפלה של מספר כיתות הלימוד באשכולות 1 עד 5 על בסיס הקיימים.

מר נעם פרחי: כן.

גב' שרית אסרף לוי: יש לי שתי שאלות בעצם: 1) הדבר למעשה מחייב הריסה ובנייה מחדש, חלק מהמבנים קיימים והם בן 70 ל-100 שנה במיוחד באשכולות הותיקים, ואז כמו שבוודאי רוב אנשי החינוך והמנכ"ל, יש יחסים מאוד ברורים שמשרד החינוך מחייב לגבי מ"ר בנוי ומ"ר שטח פתוח. שטח בנוי אני מבינה בונים לגובה, אבל שטח פתוח מאיפה פי שניים?

מר נעם פרחי: תראי, קודם כל שאלה מצוינת. אני אומר כך, בתחילת הדרך אנחנו עשינו איזה שהוא אומדן ואני חייב להגיד דיסליימר קטן. בעבודה שעשינו פה על בתי הספר, לא נתקלתי בשום תכנית כוללנית אחרת שירדה לכזאת רמת פירוק. בדרך כלל אנחנו בודקים את שטח הקרקע, מחלקים באיזה שהוא מפתח סביר שאנחנו מכירים, עושים אומדן של כיתות ופה עברנו ממש בית ספר עם המתכננים שלכם של העירייה, למדנו כל תכנית כמה כיתות מתוכננות. זאת אומרת, ממש נשענו על תכנון קיים, לא שאנחנו עשינו. אבל תכנון שאתם העירייה עשיתם, כמובן אחרי תכנונים חיצוניים אני מניח, אבל מה ששאבנו את הנתונים מאגף התכנון ומאגף החינוך ונשענו עליהם. זאת אומרת, כל המספרים שמופיעים פה זה לא אומדנים שלנו, זה תכניות בפועל שנמצאות במגירה. לא במגירה, אבל חלקן ממש יוצאות לביצוע.

הפתרונות שיש לדברים האלה של חצרות וכו', זה פתרונות מאוד מגוונים, אם זה חצר על הגג, ניצול של גגות, אם זה בניין שקומת הקרקע שלו מפולשת – אלה הפתרונות.

זאת אומרת המצב הזה של פתרון של קרקע רק על הקרקע כמו שהכרנו שהיינו ילדים הוא לא ימשיך. עכשיו כל התכניות האלה הם תכניות שלוו על ידי משרד החינוך, מספרים מאוד מגובים. אם את שמה לב, הפתרונות האלה מאפשרים לנו לתת שירות ל-76% מהתוספת. מה שאמרנו זה שבעתיד מכיוון ש- 76% מהתוספת האלה יקרו רק עוד 20 שנה ואנחנו מאמינים שעוד 20 שנה גם משרד החינוך הוא יחסית האחרון בשרשרת מבחינת ההתפתחות שלו והרי הצפי של העתיד הוא מוסד יחסית מקובע, אז עוד 20 שנה גם הסטנדרטים של משרד החינוך ישתנו ואז גם המצב ייראה אחרת. ולכן, אנחנו מרגישים נוח לומר שאנחנו שמחים עם פתרון ל-20 – 30 שנה הקרובות.

גב' שרית אסרף לוי: כמה כיתות בבית ספר בעצם מתוכנן?

מר נעם פרחי: אני חושב שאנחנו שוב כמו שאמרתי, זה הכל לפי תכניות של העירייה, כך שבניגוד לתכניות אחרות שאנחנו עושים אומדן לפי קריטריונים כאלה ואחרים, פה לא עשינו שום אומדן. קיבלנו מכם את התכניות ושמנו את המספרים. אבל אם אני לא טועה, אנחנו לא ביותר מ-24 כיתות למוסד, אבל אל תתפסו אותי במילה.

גב' שרית אסרף לוי: לא יותר מ-24?

מר נעם פרחי: אם אני לא טועה.

גב' שרית אסרף לוי: חלק מהמוסדות כבר עכשיו יש יותר מ-24?

מר נעם פרחי: לא, מה שיש יותר, יש יותר. אבל האמת שאני אשמח אם שרון נמצאת איתנו במקרה בדיון, אז אני אשמח, היא יותר בקיאה מזה ממני. אבל כמו שאמרתי, המספרים האלה זה מספרים שהגיעו מתכניות שהעירייה מקדמת, תכניות ממש לביצוע.

דובר: נערך תיאום עם אגף החינוך? היו הרבה ישיבות עם אמיר והצוות שם.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: יש לי שאלה לגבי הסטטוטוריקה של התכנית, זו גלית גזברית העירייה. עד כמה היא מחייבת? זאת אומרת אם אנחנו עכשיו באים לתכנית פרטנית ורוצים לעשות שינוי? כי ראיתי פה פערים לדוגמא בין הפרוגראמה של חברת אביב שאנחנו עובדים איתה לבין הפרוגראמה שאתם הצגתם תוך כדי הצגה, אז שתי שאלות:

1) האם ישבתם עם חברת אביב ותיאמתם את הדברים? כי אנחנו עובדים על פרוגראמה שחברת אביב עבדה עד ה-2030.

2) אם אפשר לשנות, כי זה דבר נוסף זה מי הכלכלן מטעם העירייה שליווה את התכנית, שמאי ועדה? סטטוטוריקה מחייבת, זאת אומרת שלא נגיע עכשיו לשטחים של המכללה לדוגמא ופתאום מופיע משהו, מה זה אומר מבחינתנו שנצטרך אם נעשה שינוי לשנות את תכנית המתאר, איך זה עובד?

מר נעם פרחי: אז ככה, תכנית המתאר קודם כל, כל מה שהיא קובעת תמיד אפשר לפנות להירכיה הבאה ולהציע חריגות. זאת אומרת, זה שתכנית המתאר קבעה משהו מסוים, זה רק קובע מה הסמכות של הוועדה המקומית לאשר את זה, זה לא אומר שאפשר לפנות למחוז לדוגמא עם תכנית שחורגת. כמובן שאת יודעת, אנחנו בראייה כלל עירונית וכמובן לא כל החוכמה אצלנו ותמיד יכול לקרות מצב שיבוא מישהו לאיזה שהוא מתחם ויציע איזה תכנית נהדרת שעומדת בסתירה לאחד מהעקרונות שקבענו, תמיד אפשר ללכת למקור, זה דבר ראשון.

דבר שני, התכנית הכוללנית כולל גם הוראות וגם הנחיות. ההוראות הן המחייבות וההנחיות הן מנחות. הנספח הפרוגרמאתי עם כל הפירוט של הכיתות והמוסדות וכו', הוא נספח מנחה, ככה שאין שום חשש ואפשר לסטות ממנו זו לא בעיה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מעולה.

מר נעם פרחי: דבר שלישי, תיאום עם חברת אביב אז התשובה היא כן, באופן שוטף מתחילת הדרך בשלב לימוד המצב הקיים ועד היום, ממש לדעתי עד הישיבה האחרונה אפילו שם היה נוכח המציג שלהם. הם מכירים היטב את העבודה שלנו ואנחנו מכירים את שלהם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מעולה.

מר נעם פרחי: שוב, התחזיות שלהם ל-2030 הם בדיוק מה שדיברנו קודם על אינטרפולציות. אנחנו מתכננים, אז מטבע הדברים אנחנו הגענו למספרים קצת אחרים, אבל הכל בתיאום איתם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ומה לגבי כלכלה של התכנית?

מר נעם פרחי: אז יועץ הכלכלה והפרוגראמה שלנו של צוות התכנון זה אהוד פסטרנק, הוא מוכר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני מכירה אותו.

מר נעם פרחי: מצד העירייה לא יודע יגיד...?

רו"ח גלית שניידר מימרן: מי היה? כי אני אגיד לך מה, יש פה הרבה שתל אביב מוציאים תכנית מתאר וכו', יש פה הרבה כלכלה. נכון שפעם בעבר היה אפשר לחייב היטלי השבחה והיום לא. אבל עדיין, יש פה המון כלכלה, זה דברים פשוטים שדיברתי עם סיגל אתמול ה-20%, כל מיני דברים שטחי ציבור ייעודיים, דברים והסתכלות של שמאי שאנחנו סומכים עליו. עוד פעם, אהוד הוא מהצד שלכם, אבל מישהו מטעמנו שיראה את הכלכלה של התכנית.

אינג' סיגל חורש: גלית, התכנית הזאת היא מטעמנו.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, אבל מי הכלכלן שייצג את הדבר הזה? מי בדק שהאסטרטגיה?

אינג' סיגל חורש: עורכי התכנית, מי שמנהל את הפרויקט והם גייסו את כל היועצים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, אני חס וחלילה לא חושבת. אבל כמו שלכם לכל אחד יש נציג וישבו עם החינוך, ככה צריך לראות איך הם או מישהו או שמאי שלנו עשה, מישהו שרואה שיש מקסום לכלכלה של הדבר הזה? תכנית מתאר יש לה הרבה מאוד כלכלה בטוחה.

אז אני בטוחה שאהוד עשה את עבודתו, אבל אני לא ראיתי את הדבר הזה. אז אני שאלתי אם מישהו מטעמנו ראה? אם חן ראתה? אם מישהו אולי ראש העיר ראה וזה מספק? צריך אני חושבת ותתקן אותי, שבדרך כלל בעירייה יש נציג כלכלי שגם עובר על תכניות מתאר, לא?

מר נעם פרחי: בתכניות אחרות אנחנו היינו מתואמים, הצגנו גם לגזברות וקיבלנו איזה שהוא עדכון.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז פה במקרה הזה סיגל זה לא קרה.

אינג' סיגל חורש: היה נציג של הגזברות בהתחלה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בהתחלה, אבל אני מדבר עכשיו על הסוף.

אינג' סיגל חורש: לא, אבל אייל קורן היה מעורב בהתחלה, בכל ההליך. את יודעת היה כל אחד את הפרק שלו.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אין בעיה.

אינג' סיגל חורש: הפרק שלכם, הצוות שלך היה מעורב.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אין בעיה, אבל בסוף אני צריכה לראות, אני חושבת שיש פה הרבה כלכלה וכמו שאמרת שצריך להידמות לתל אביב, אז גם במישור הזה את הכלכלה צריך רגע לראות. אני-

אינג' סיגל חורש: גלית, מה שאת צריכה את מוזמנת לשבת עם הצוות מה שאת צריכה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אין בעיה, אז אני אשמח להיפגש עם פסטרנק ולראות שמקסמו את הכלכלה של התכנית, כי אני לא מכירה את זה בשלב זה. אני יודעת שהצוות שלי היה מעורב, אבל אני מדברת איתך על פני שנה – שנתיים. או שאני או שחן.

אינג' סיגל חורש: אוקיי, אין בעיה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בסדר?

אינג' סיגל חורש: בשביל זה אנחנו פה היום לפני. רק שתיקחי בחשבון שהדיון להפקדה במחוז הוא ב-18 לספטמבר ולעשות את הכל לפני.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> אין בעיה, אז אפשר כבר ששבוע הבא אני אקבע איתם פגישה.

<u>מר נעם פרחי:</u> גלית, כמובן שאין בעיה שתיפגשו, אני רק מזכיר באמת הייתה פגישה שדובר על תעסוקה גם שנכחתם בה. אייל קורן בטוח, את אני לא זוכר אם כן או לא. אז הפרויקט הזה גם מוכר לאגף לביטוח כלכלי.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> דרך אגב לחוק ההסדרים החדש עם הסיפור של תעסוקה ומגורים כמובן לא נכנס לתכנית הזאת, נכון?

<u>מר נעם פרחי:</u> חוק ההסדרים?

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> כן הסיפור, הוא לא עבר בסוף. הוא כן עבר בעצם, הסיפור של המרת מגורים ותעסוקה, זה לא נכנס בפנים, נכון?

<u>מר נעם פרחי:</u> לא.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> טוב, ניפגש באופן ספציפי ונדבר על זה בפגישה.

<u>מר נעם פרחי:</u> אני גם מבין-

<u>אינג' סיגל חורש:</u> יש לך שיקול דעת במגורים לתעסוקה, זה בסופו של דבר אנחנו קובעים את המכסה.

<u>מר נעם פרחי:</u> זה גם הדיוקים שנכון שייכנסו לדיון בוועדה המרכזית.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> אוקיי, בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד מישהו רוצה לדבר בבקשה?

מר אדם קניגסברגר: כרמל, אני רוצה לשאול עוד שאלה אחת.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה אדם.

מר אדם קניגסברגר: האם הובאה בחשבון הבעייתיות של השטח ליד האצטדיון? אתה יודע למה אני מתכוון, שקשור משהו למשרד הפנים. כי בתכנית החלק הגדול של התעסוקה, הנוספת מעבר לאזור הבורסה מתבסס גם העניין של השטח ליד האצטדיון. השאלה היא אם באמת אנחנו נגיע למצב שבו נוכל לקדם את התכנית לתעסוקה ליד האצטדיון או במקום האצטדיון?

מר נעם פרחי: כן, אני אשמח להתייחס. קודם כל, האצטדיון הוא אחד מהפוטנציאלים אם אתם זוכרים את הרשימה בתחילת התכנית, אחד מהפוטנציאלים הגדולים של העיר. אני אגב יש לי פינה חמה בלב לאצטדיון לא רק בגלל שאני רואה אותו פה מהחלון של המשרד שלי, אלא גם אנחנו היה לנו את הכבוד לערוך איזה שהיא תכנית למתחם האצטדיון באחד מהגלגולים הקודמים שלי. אני חושב שזה מקום מרתק. מתחם האצטדיון הוא הפיתוח בו מוגבל גיאוגרפית על ידי תממ/5, תכנית המתאר המחוזית. תכנית המתאר המחוזית קבעה את הכתמים הירוקים במרחב המטרופוליני ותכנית כוללנית של עיר לא יכולה לסתור את תכנית המתאר המחוזית, אלא אם כן היא מציעה שינוי לתכנית מתאר המחוזית וזה פרוצדורה יותר מורכבת. אז נכון להיום כל התכנית, כל מה שאנחנו מציעים במתחם האצטדיון גם אם זה מבחינת הקרקע לפיתוח שם וגם אם זה מבחינת הקיפי הבנייה והשימושים, זה הכל מותאם לתמ"מ 5. אבל אישית אני סבור שאת מתחם האצטדיון אפשר ונכון לפתח אפילו קצת יותר ממה שתממ/5 מאפשרת, אבל שוב, מכיוון שאנחנו כפופים לתמ"מ, אז אנחנו מוגבלים. זאת אומרת מה שראיתם זה בהתאמה לתמ"מ.

מר אדם קניגסברגר: נעם, זה ברור לי שאנחנו צריכים להתאים את עצמנו לתמ"מ 5, אבל הייתה בעיה פוליטית בקדנציה הקודמת של הממשלה הקודמת בקשר לאזור האצטדיון. חלק מהיטלי ההשבחה שאנחנו

היינו אמורים לכאורה לקבל, משרד הפנים היה מעוניין שנתחלק עם עיריות שכנות. היות שהבעיה הזאת צצה, אז היה עיכוב בתכנון של האזור הזה, כי אנחנו כן מעוניינים לקדם לפחות חלק מהאזור מצפון לאבא הלל, לפחות בצמוד לאבא הלל. אבל השאלה היא, האם בתכנון שאתם הבאתם, בתכנון העתידי הבאתם בחשבון גם את העניין הזה שאני מדבר עליו העניין הפוליטי?

מר נעם פרחי: עניינים פוליטים לא הבאנו בחשבון.

מר אדם קניגסברגר: לא יוכל להתפתח מבחינה תעסוקתית בעיר רמת גן בצורות צרורות ולכן המאבק שלנו צריך להיות בעיקר על האזור הזה.

מר נעם פרחי: ההצעה שלי אליכם היא כדלקמן: שאת תכנית המתאר הכוללנית הזו תקודם בלי שינוי תמ"מ, זאת אומרת עם פיתוח רק בגבול של מבצע קדש, לא של ששת הימים. ובמקביל אחר כך לפעול לנושא הזה. אני לא מציע לעכב מכיוון שזה יעכב אותנו. אני לא מציע לעכב את כל תכנית המתאר של כל רמת גן רק על מה שנקרא זנב מכשכש בכלב.

אז אני מציע, התכנית כמו שהיא כרגע מותאמת לתמ"מ, לא כוללת בינוי בדופן הצפונית של ששת הימים בהתאם לתמ"מ. אני מציע להתקדם ככה עם תכנית המתאר הכוללנית. במקביל אני כן חושב שתפיסתי תכנונית אתה צודק, צריך לפתח שם גם את הדופן הזו, זו דעתי האישית.

מר יונה טילמן עזריאל: לי יש הצעה ללוגו למקום הזה רמת גן ביזנס סנטר.

מר נעם פרחי: רשמתי לי.

מר אדם קניגסברגר: למה יונה אתה צריך להשתמש במילים לועזיות?

מר יונה טילמן עזריאל: יוקרתי יותר.

מר אדם קניגסברגר: לא, אבל זו מסורת, צריך למצוא מילה תנכית יפה.

מר יונה טילמן עזריאל: נחפש, מוריד את הכפפה.

מר אדם קניגסברגר: אוקיי.

אדר' שי אללוף: נעם, אני חושב שבהמשך לשאלה של אדם, אנחנו כן נכון שננסה לה קל מעט את הוועדה המקומית באזור הזה, ולראות שזה לא מעכב. זאת אומרת לראות האם בהמשך הדרך התכנית המחוזית תתעדכן, כי יכול להיות שתא שטח אחד מסוים שלנו בתכנית המתארית יוכל להשתחרר במקביל.

זאת אומרת, לסמן את האזור הזה שבו אנחנו רוצים לבנות תעסוקה מתי שהתכנית המחוזית תתעדכן, לסמן אותו, כדי שלא נצטרך ליזום אותו אחר כך בתכנית מתארית, לעשות שינוי לתכנית המתאר שלנו. צריכים כן להעמיד את האתגר הזה בפני הוועדה המחוזית.

מר נעם פרחי: אוקיי.

מר אדם קניגסברגר: נעם, עוד שאלה.

מר נעם פרחי: כן?

מר אדם קניגסברגר: יש לנו ואני שואל עכשיו שאלה שזה מומחים ייעצו לנו. יש לנו לא מעט דיונים בנושא מיקום החניונים. הוויכוח הוא האם לעשות חניונים במרכז העיר כדי שאנשים יוכלו להגיע ולחנות או להוציא את החניונים אל מחוץ למרכז העיר ומשם בעזרת שאטלים להביא את האנשים למרכז העיר, זה מתייחס בעיקר לכיוון צפון, כלומר נגיד לאזור הבורסה, סליחה לאזור האצטדיון ובדרום יש שם אזורים שבהם אנחנו יכולים לעשות חניונים גדולים ומשם שאטל, מה אתה אומר?

מר נעם פרחי: אני חושב שחניונים ציבוריים זה דבר מבורך. זאת אומרת, אנחנו כן בעד לרסן את השימוש ברכב פרטי, אז אם חניונים ציבוריים באים יחד עם צמצום משמעותי של תקני חנייה במגרשים השכירים. הרי מה הבעיה? הבעיה היא במקום חניה שצמוד לדירה. הוא רוב הזמן עומד ריק, הוא בזבוז של קרקע, הוא בזבוז של כסף, הוא מייקר את עלויות הבנייה, הוא מעודד את האזרחים להשתמש. חניונים ציבוריים זה סיפור אחר. לדעתי חניונים ציבוריים בגדול לא בהכרח שלילי. אבל אני חושב דבר ראשון שצריך לאסור באופן חד משמעי על חניה קרקעית, זה בזבזן קרקע שאין לו מקום במאה שלנו. החניונים צריכים להיות תת קרקעיים.

מר אדם קניגסברגר: לא בצד של מהנדסת העיר גם.

מר נעם פרחי: מצוין, אז קלעתי לדעת גדולים. ככל שהחניונים האלה שהעירייה יכולה ובכיסה וביכולתה להקים אותם מתחת למגרשים ציבוריים או לחילופין לדרוש הקמה משולבת במגרשים הסחירים מצוין. אני אגב הייתי דורש מכל מגרש תעסוקה של מקומות החנייה בחניון שלו, לכתוב שלא יוצמדו לנכסים. זאת אומרת כל מגרש תעסוקה שיבנה חניון, אבל שהוא יהיה חניון ציבורי אפילו בתשלום. אבל זו לדעתי צריכה להיות התפיסה לגבי חניונים.

מר אדם קניגסברגר: אוקיי, תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד מישהו רוצה לדבר או שאפשר לסכם? למישהו יש התנגדות לתכנית שהוצגה? הסתייגות? לא, אוקיי. אנשי המקצוע מוזמנים לקדם את התכנית במסלול שצריך ואם הם מצאו לנכון מהערות שנמצאו כאן להתאים או לשנות או להוסיף, אז הם מוסמכים לעשות זאת. תודה רבה עוברים לסעיף השני.

אינג' סיגל חורש: תודה רבה לכם.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לכבוד האדריכל, עבודה מצוינת.

<u>מר נעם פרחי:</u> תודה לכם, תודה על ההקשבה.

הנושא הוצג לחברי הנהלת העיר המורחבת.

3. רמת גן +.

מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אנחנו עוברים לסעיף מספר שלוש רמת גן פלוס. אני אציג את הדברים ואחרי זה כל אחד יוכל לומר ולהציע ולהעיר.

רמת גן פלוס זו תכנית שאנחנו כבר שנתיים מגלגלים כאן בתוך הנהלת העיר. זה רעיון שהתחיל ככה בתחילת הקורונה והתגלגל בהתחלה בקצב איטי. בחודשים האחרונים עבד עליו גם אביחי בפן הטכני פרוצדוראלי, הגזברות כמובן מהפן התקציבי, המחלקה המשפטית בנושאים המשפטיים.

הרעיון שלו הוא מאוד ברור, ההשראה היא מדבר דומה אך שונה, אך באותו עיקרון שבו באירופה מקובל ואני מכיר את זה במיוחד מצרפת לתת שוברי חינוך, תרבות לדור הצעיר ילדים ונוער לשימושים במוסדות רשמיים, עירוניים, מוזיאונים, תיאטראות וכיוצא באלה. אנחנו לקחנו את זה למקומות, זאת אומרת אנחנו לא פריז, אין לנו את רשת המוזיאונים, דומה שנותנת מגוון לכל נושא. כמעט יש מוזיאון בפריז ולא רק לאומנות מה שנקרא כמו זה שרועי אוהב. גם אומנות מה שנקרא מוזיאונים שהם בנושאים כמו מוזיאון ימי לדוגמא שיש ואחרים. הם נותנים שם פריסה, לנו אין את זה. אנחנו יש לנו את הכלים ואת המוסדות שנותנים את החינוך המשלים. זה גם החל מחינוך משלים ודרך תרבות, דרך ספורט, דרך מוזיקה. הרעיון הוא גם חברתי והרעיון אומר שהעיר דוחפת את הדור הצעיר שלה להשתמש יותר ולהיות פעילים יותר בחינוך המשלים, תנועות נוער, מרכז למוזיקה, חוגים של מפעלי בית עמנואל, הספורט המקצועני, שחמט, רכיבה, כל הדברים האלה וזה כמובן זה חברתי מכמה בחינות.

1) בטח בשנים שיש יוקר מחייה מעיק, זה עוזר.

2) דבר שני ויותר חשוב, זה מייצר תמריץ.

הורה שמקבל שובר כזה, אני תכף אסביר על התפיסה גם איך זה עובד בפרקטיקה, גם לזה יש חשיבות, אז אנחנו יודעים שהישראלים לא אוהבים לצאת פראיירים, אז הוא הרגיש צורך לממש לפחות חלק מהשוברים. זה

גם מחולק לשוברים בתחומים מסוימים, כלומר יש שובר למוזיקה עם סכום מסוים ויש שובר לתנועת נוער בסכום מסוים ושוב לשחמט עם תחום מסוים. זה ברור שרוב הדברים למעט אולי תנועת נוער שכולם יכולים ללכת וכולם כמעט יכולים ליהנות, במוזיקה מי שאוהב מוזיקה ברובו כבר נמצא שם. אבל אין ספק שיש מעגלים שנמצאים מחוץ ללימוד המוזיקה משיקולים כלכליים. לדוגמא לימוד מוזיקה, יש ילדים גם שמשלמים 10,000 ₪ בשנה, והממוצע לדעתי מעל חצי מהתלמידים, חציון שזה 5,000 ₪ בשנה. זה סכומים משמעותיים וגם אותו ילד, חצי מהילדים שלנו הם בתנועות נוער, זה כבר חפיפה של רבע והם צריכים לשאת במחנה קיץ ודמי רישום וכיוצא באלה. אם הוא גם לומד שחמט או עוד משהו, אז ההוצאה מאוד כבדה. אז הרחבת המעגלים, הקלה על יוקר המחייה, הרחבת בסיס ההזדמנות השווה לכל ילד וילדה בעיר, הכוונת השורות בתוך המוסדות שלנו, מה שלאט לאט ייתן להם גם יתרון לגודל. זה אומר שאותו הורה וילד לא יהיה מקום מה שנקרא לניצול השובר ומה שנקרא לטעום, כי מחיר הטעימה הוא תמיד יהיה על ההורה.

אם ילד מתחיל שחמט אבל פורש אחרי חודשיים, קודם כל העירייה מקבל את שווי התמריץ שהיא נתנה של השובר בחזרה, זהה ההסכם עם המוסדות שאנחנו נפעל מולם. מי שנושא מה שנקרא בבזבוז במירכאות או במחיר הניסיון, מחיר הטעימה זה ההורה. ילד לא יכול להשתמש ביותר משובר אחד בתחום מסוים, כל השוברים והפנקסים הם ממוספרים והם חד ערכיים מול זהות של הורה וילד, של הילד בעיקר ואז זה גם משליך להורה. אנחנו מתחשבנים מול מב"ע לדוגמא, ישירות מול מרכז השחמט ישירות, מול מרכז המוזיקה, מול עמותות הספורט השונות שפועלות בעיר ותנועות הנוער. האומדן של הפרק הזה כפי שהגזברות מעריכה אותו וכמובן שזה רק אומדן, זה בגבולות של 15,000,000 ₪. אני חושב שזה גם יכול להיות 20,000,000 ₪ פלוס מינוס, זה תלוי כמובן ביכולת גם של הגופים להתרחב.

חלק מהגופים שדיברנו איתם יכולת ההתרחבות שלהם היא מאוד מינימאלית. אנחנו לקחנו בהנחת העבודה, הגזברות לקחה התרחבות של 20% ברוב הדברים. בחלק יש כבר היום עומסים וכמובן זה על בסיס מקום פנוי. השובר לא נותן לאף אחד באופן ברור ובתקנון וגם בכל מקום אפשרי שזה על בסיס מקום פנוי. במקומות מסוימים שמדובר מה שנקרא לא בניסיון חד פעמי, אלא משהו שילד או ילדה מתמקצעים נניח כמו מוזיקה, כמובן שמי שנמצא היום מקומו מובטח. מי שכבר משקיע שנים, לומד ומתמקצע לא יאבד את מקומו לטובת ילד חדש שמגיע כרגע מבחוץ ואולי רוצה לנסות ואולי דברים כאלה ואחרים. אבל כן בהכרח אני בטוח שזה

יביא לגידול בכל התחומים. זה תמריץ ישיר, זה תמריץ שאם אדם לא השתמש הוא בעצם איבד אותו, הוא לא יכול לשמור אותו לשנה מאחר מכן. אנחנו צריכים גם לחשוב על אלמנט חברתי שיכול להיות לא יודע האיש הכי עשיר ברמת גן שמקבל את הפנקס הזה. נגיד אני מוכן לוותר עליו או להעביר את התלושים במקום השימוש שלי לילדים של הרווחה.

צריך ליצור לדעתי מנגנון כזה. זה אומר אבל שהוא יכול לעשות את זה באותם תלושים. הוא אומר: 'אני נרשמתי, יכולתי להשתמש, אבל אני את השימוש שלי מעביר לטובת אגף הרווחה' ואז בשמחה נעשה את זה. אנחנו אדישים כמובן והמטרה היא טובה וזה גם ערבות הדדית בין החזקים ומוחלשים בעיר וגם הגזברות אדישה לטרנזקציה הזאת, הוא תמיד יכול להשתמש בזה, הוא בפועל רשם את הילד הוא רק ויתר, הוא מעביר סוג של עקומה חברתית. זהו, זה הרעיון, היו פה מספר דיונים לגבי החתכים של גילאים. ברור שהפנקס והחלוקה שלו והסכומים והקטגוריות שונים מגילאים, זה מתחיל מחובה ועד י"ב, אז ברור ש- ט' עד י"ב זה עולם אחד. חילקנו את זה ד' עד יח' כי ד' זה שנה שמתחילות תנועות הנוער. ויש את חובה עד ג' ותמיד גם יש מי שישאל אז למה לא טרום חובה ואין לזה סוף.

אנחנו התחלנו, היוזמה המקורית שהתגלגלה לפני שנה וחצי וגם פרסמתי אותה לציבור. למיטב זכרוני זה היה א' עד ו', זה היה גבולות הגזרה. אבל גם התוצאות הכספיות המעולות שהלכו והשתפרו, מאז עברה שנה וחצי והיום אנחנו גם יותר חכמים וגם יותר עשירים. אז אני חושב שאנחנו עושים, נעשה משהו מאוד נכון וזה גם משתלב עם שנת המאה לעיר, שהיא בשנה הזו אמורה להיות מאוד חגיגית ונדיבה, מכילה ושוויונית וצופה פני עתיד. אני חושב שהדגל הכי מפורסם שלנו לפחות פנימה גם אם לא כלפי חוץ זה החינוך, ספורט זה חינוך מבחינתי, שחמט זה חינוך ומוזיקה זה חינוך. אז אני חושב שיש פה תמריץ אדיר וכל זה בהתחשב שגם השנה אנחנו מנסים להפחית ארנונה ואנחנו יודעים שהסיכוי לזה הוא נמוך מאוד עד אפסי. הממשלה מקשה עלינו מה שנקרא להחזיר את התוצרים של ההתנהלות הפיננסית וההתייעלויות לתושבים. אז אנחנו הרחבנו המון שירותים, אתם יודעים אתם מאשרים את זה בישיבות המועצה וועדת כספים החל מהניקיון שקיבל תוספת של מיליונים רבים, דרך החינוך וכמות הכספים והתקציבים שמוזרמת לכיוון הזה , גם לחינוך הפורמאלי היא חסרת תקדים גם ביחס להיסטוריה של העיר וגם לדעתי ביחס לכל עיר אחרת בארץ. אחרי כל זה אנחנו עדיין עם עודפים. זה לא אומר שצריך למחוק את כל העודפים מהמדיניות שאני מוביל יחד עם הגזברית היא מאוד ברורה, המנכ"ל וזה לשמור כרית ביטחון בכל מקרה, בכל מצב גם אחרי כל ההוצאות האלה כעיקרי ביטחון. במועצה קיבלתם את תוצאות

הרבעון הראשון של 2022 ואתם תראו שם יתרה של עוד עודף אחרי שכבר הגדלנו הוצאות, מייצרים עוד עודף של מעל 8,000,000 ₪ ברבעון, זה אומר בחישוב שנתי 30,000,000 ₪ - 40,000,000 ₪ וזה כבר פלוס. יש לו מעל 100,000,000 ₪ שהתחלנו את השנה בקופה למעשה. 88 רשומים בספרים, יש עוד יתרות בתאגיד מים שלא ניתן היה לחלק דיבידנדים בשנים האחרונות, זה כסף שהעירייה, היה חלק מהתזרים הבסיסי של העירייה. 5,000,000 ₪ - 6,000,000 ₪ כל שנה מתאגיד המים באורך שנים. תל השומר יש מחלוקת כספית אבל זה כסף ביטוח, שיבא הפסיק לשלם בגלל מחלוקת על נכסים שיש שם, אבל זה ברור שזה יסתדר עם הזמן.

אז כשאנחנו עוטפים את הכל ואנחנו יודעים שממש החודש אמור להתחיל שכר דירה מהמגדל המתמוטט בבורסה שהוא גם כמה מיליונים בשנה. בכלל יש המון תוספות, עובדים כל הזמן. רק היום הגזברית קיבלה אור ירוק להכפיל ממש, יותר מלהכפיל את הארנונה, מעל 50% תוספת לארנונה של חוות הסוסים בפארק, אבל זה רק דוגמיות. בסוף זה מצטרף זה ועוד זה. אבל יש באמת, אנחנו יכולים ליהנות ולתת לתושבים גם ליהנות מכלכלת שפע, לנו ליהנות כי זה נותן לנו מרחב תמרון מאוד רחב בניהול ובקבלת ההחלטות של העיר וביכולת שלנו גם לקבל החלטות קשות, לצאת למאבקים. יש לנו אורך נשימה, אף אחד לא יכול לא יודע בעל עניין בעיר, לא יכול לאיים עלינו שהוא לא יזרים, כמו שיבא. יכול להיות שעם שיבא היינו מתפשרים מזמן, לפני 3 שנים כי היינו חנוקים ל-6,000,000 ₪ בשנה פער עצירת התשלומים מהם גורמת. אבל עכשיו אנחנו יכולים להיות גם ג'נטלמנים וגם לשמור על פאסון וגם לנהל את הדיון הזה בחברות ובידידות, כי זה מה שנקרא זה האקסטרה של האקסטרה שלנו וזה יגיע.

פתחנו אצלם חיסכון כמו שאומרים. אבל הקופה העירונית היא לא אמורה להיות קופת חיסכון של העיר, אלא היא אמורה כל כסף שמגיע עלול ללכת לפיתוח של העיר או לשירותים לתושב תוך כדי שמירה על כרית ביטחון מינימאלית לכל אורך הדרך, כי אי אפשר לדעת מה יהיה מחר. היום יש ימים נפלאים, מחר יכולה להיות קטסטרופה, יכולה להיות מלחמה, יכולה להיות מגיפה, יכול להיות מיתון עולמי כלכלי דרסטי, יכול להיות נפילה בשוק ההיטק חדש שתגרום להרבה משרדים להפסיק לשלם ארנונה וזה הרי גלגל וזה אפקט דומינו. זהו, זה הרעיון. אנחנו דנים פה היום רעיונית. את התחומים שאמרתי הם קבועים, התחומים פר תחום ופר גיל אז גם עשינו שיתוף ציבור פייסבוק והיו שם מאות תגובות, די מעשיר.

גם אני עברתי וגם אנשים שם עברו על התגובות של הציבור ולמדנו ממנו לא מעט, כולל דברים. לדוגמא אנגלית – אנחנו לא הצענו אנגלית לרגע, אבל רואים מהתגובות של הציבור שאנגלית מאוד נדרשת, הציבור מאוד

צמא להעשרה באנגלית לילדים ולתלמידים בעיר. כבר זה הוליד, השיתוף ציבור והלמידה מחוכמת ההמונים אני כבר הוצאתי לדרך בדיקה ראשונית של לקחת את המודל שעכשיו פועל בשיא ההצלחה של הסאמר סקול בקיץ עם חברה חיצונית ולהרחיב אותו גם לחופשים הגדולים כל השנה כמו חנוכה. וגם בכלל אולי לייצר תכנית שנתית לאחרי צהריים, לאחר שעות הלימוד בקבוצות יותר קטנות ובאוכלוסיות ייעודיות כאלה ואחרות, אבל בצורה מאוד רחבה בעיר. אז גם בודקים היתכנות של יכולת של החברות לספק דבר כזה באופן קבוע וגם בודקים היתכנות של משמעות התקציב. אבל זה חלק מהתהליך הזה שאנחנו מקדמים כאן. אז נמצא איתנו גם וזה הזמן להגיד בשעה טובה ובהצלחה לברק לפידות המנכ"ל החדש של מפעלי בית עמנואל. עכשיו אני פותח את הנושא לדיון, כל מי שרוצה או רוצה לדבר מוזמן.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> קודם כל, אני מברך על היוזמה הזאת, היוזמה היא מדהימה. אני רק רוצה להוסיף כמה דברים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ראשית, אנחנו צריכים להוסיף למילה חינוך את המילה תרבות, כלומר התוספת הזאת צריכה להעניק לילדים יותר חינוך ויותר תרבות. למה אני מתכון?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זה כתוב, זה כתוב בתכנית.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן, כן, בסדר. אתה אמרת חינוך אז אני מוסיף.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חינוך, תרבות וספורט, אמרתי את זה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה. אני הייתי מתכוון שיינתנו לתלמידים שוברים לכניסה, אין לנו למשל אופרה והתלמידים לא יכולים ליהנות מאופרה, אבל בכל זאת קונצרטים, דברים שהילדים לא הולכים ולרובם גם

אין הזדמנות, זה חינוך לתרבות מיוחדת. כלומר, אם יש אפשרות לתת שוברים לתיאטרון, כמו שאמרת מוזיקה ואני התכוונתי לזה שהילדים ילכו לקונצרט וכך הלאה, אופרה אם היה לנו בעיר זה מאוד חשוב, הדברים האלה מקדמים. חשוב מאוד מה שאמרת זה שזה גם נותן תמריץ לא רק לילדים, אלא זה גם נותן תמריץ לעבודות, זה נותן תמריץ לעסקים וכל מקום שהילדים יקבלו את השוברים, זה נותן להם תמריץ מצוין.

אני מאוד תומך בעניין הזה וזה רעיון פנטסטי. הדבר שמטריד אותי, זה הדבר של הפיקוח, הפיקוח שבאמת הדברים יתבצעו כפי שאנחנו היינו רוצים.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, בגלל זה שמרנו את זה בתוך הבית. רוב המוסדות שזה פועל מולם הם עירוניים מה שנקרא, הכסף הגדול הולך למקומות עירוניים ואיפה שלא הם מה שנקרא מחותנים שלנו בחתונה קתולית כמו תנועת הנוער. אם תנועת נוער תזייף איתנו או החווה למרכז הרכיבה, אז כמובן שיש לנו יכולת. המחיר של פגיעה באמון מול העירייה שתומכת בגופים האלה בלי קשר במקביל, תמיכה רבת שנים ותמיכה גם הכי נדיבה שאני מכיר עוד לפני התכנית הזו, אז אני חושב שאנחנו יכולים להיות די רגועים ועדיין כמובן לפקח. אני רוצה גם להזכיר בנושא שאתה דיברת, שהכל גם מבוסס על מצ'ינג, לא רק שהכסף הראשון חוזר לעירייה במקרה שילד לא מתמיד, אלא אי אפשר לשלם בשובר את מלוא התשלום לחוג או לפעילות או לוועדה שתוקם, הוועדה של אנשי מקצוע שמלווה את כל התהליך היא אמורה לקבוע גם את האחוז אם זה 50% -50% או 40% - 60%, או 60% - 40%, זה בערך הגבולות של הדברים כדי לייצר גם את המעורבות של ההורים ואת הרצינות של המהלך.

דבר נוסף שהיה חסר שעלה כמו שהזכרתי את האנגלית, זה נושא של חינוך לכלכלה, חינוך פיננסי דבר שלא העלנו את זה כאופציה בשאלה לציבור וצף מהרבה הורים כמשהו שהם מרגישים שחסר לילדים שלהם. אז אנחנו גם את זה לוקחים כחלק מהעניין לבחון ולראות מה אנחנו יכולים להשתפר בנושא הזה ברמה העירונית.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, עוד משפט אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אדם.

מר אדם קניגסברגר: אני לא סתם מברך על זה, אני מברך על זה משום שבאמת לי הייתה הרגשה לא הכי נוחה מזה שיש לנו יתרה כל כך גדולה בקופה, זה יתרון אדיר, זה חוזק אדיר. אבל מצד שני, לא הענקנו לתושבים את מלוא השירות שהיינו צריכים. פה יש הזדמנות נוספת להעניק שירות נוסף.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אדם, זה לא נכון.

מר אדם קניגסברגר: רגע.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה להסביר. לא, חשוב, הדברים שלך עלולים לצאת מהקשרם. בשנה הראשונה היה לנו שנת קיצוצים ומשם התחיל להתהפך הגלגל. לאורך כל השלוש שנים למעט אולי החצי שנה הראשונה של מה שנקרא הידוק החגורה כי לייצב את המצב הפיננסי, אנחנו בכלכלה מרחיבה שמוסיפה שירותים, מרחיבה שירותים, חלקם שירותים שעולים מיליונים רבים. קח לדוגמא את הסבבוס, קח לדוגמא את מה שעשינו עם תנועות הנוער עוד לפני השובר הזה. קח את הקייטנות שבימים אלה. מד"א מקבלת מעיריית רמת גן העברה של 15,000,000 ₪ פלוס מינוס סבסוד, 15,000,000 ₪ זה רק לקייטנות של הקיץ הזה.

אחרי כך זה נתתי דוגמא, הגדלנו מקורות ארנונה שלא ממגורים, הגדלנו הכנסות בזמנך כמחזיק תיק ההנדסה. אתה יודע שפריקה וטעינה הקבלנים היו משלמים בשנה 800,000 ₪, אנחנו הגדלנו את התעריף ב-300% זאת אומרת פי שלוש. ההכנסות צמחו פי עשר – למה? כי גם עכשיו גובים באמת על כל מקום חניה. מהנדסת העיר הובילה יחד עם שומרוני תהליך מאוד מדוקדק של בקרה על מי באמת צריך לשלם ושהוא ישלם וגם הגדלת התעריף והיום נכנסים 6,000,000 ₪ - 7,000,000 ₪ בשנה.

אינג' סיגל חורש: בדיוק, שנה שעברה היו 6,000,000 ₪ והשנה כנראה יהיו 7,000,000 ₪.

מר כרמל שאמה הכהן: אז 7,000,000 ₪, זה אומר שהפער זה בערך בתקופה שאנחנו נמצאים פה 20,000,000 ₪ זה משהו שלא היה קודם. אותו דבר עם השילוט, אז העודף שלנו לא בא מזה שחסכנו משהו אלא להיפך,

הוספנו דברים שלא היו קיימים בהרבה תחומים ברווחה, שירות של הסבבוס, ביטלנו את אגרת החנייה. רק ביטול אגרת החנייה זה 3,000,000 ₪ בשנה שנגרעו מהעירייה. אנחנו נותנים וממנים עוד ועוד הטבות ועוד מרחיבים שירותים ועדיין הדלי מתמלא יותר מהר מאשר גלית ומנהלי האגפים מצליחים לשאוב ממנו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הרעיון שאתה העלית הוא רעיון מצוין, להוסיף באמת שירות נוסף לילדים וזה חשוב לי יותר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כרמל, אפשר מילה?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בטח, שר האוצר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> הייתי פה בדיון פרטי שלי, בנושא של התכנון דיברתם כל כך יפה, לא רציתי להפריע לכם. בנושא הכספים אני רוצה לעדכן את אדם. אדם תראה, אנחנו קיבלנו את תקציב 2019, אותו תקציב שהכינו אותו משה בודאגה שהיה המנכ"ל הקודם והגזבר הקודם גרשון טורק ואני לקחתי על עצמי את האחריות. הייתה טעות, טעות גדולה ואני שמח להגיד בפעם המי יודע כמה שלשמחתנו קם לו ראש העיר שכשראה שהצגנו בפניו, אז הייתה חלי בחפיפה וגלית נכנסה על תקן של זכתה במכרז אבל עדיין לא נכנסה בפועל ומה שקרה הוא שהצגנו בפני כרמל גירעון של 49,000,000 ₪ אם היינו ממשיכים להתנהל כך עד סוף השנה.

בתכנית ההתייעלות, זאת תכנית התייעלות נקראת הצלחנו לקצץ דרמטית גם בהוצאות, אבל גם היה תקציב חדש בנושא. כשאתה מגדיל תקציב נגיד ב-100 ₪, אז בשנה הבאה אתה מתחיל ב-1 שקל ו-100 ₪ או 1,000 ₪ ו-100 ₪ ושנה שלישית זה 1,100 ₪ וככה זה עולה כל הזמן.

בגלל זה אנחנו לשמחתנו הרבה עם עודפים מעל 80,000,000 ₪ זה לא בא משמים, זה בא מעבודה קשה כמו שראש העיר ציין, זה עבודה קשה גם בתור של ההכנסות וגם כמובן בתור של ההוצאות עם הרבה בקרה. רק כדי לדבר את האוזן, רבותיי, כשהתחלנו את הקדנציה שלנו, היו למעלה מ-130 יועצים. 130 יועצים באגפים השונים, בנושאים השונים. היום תספרו כמה יש, זה עשרות בודדות, אולי אפילו קצת פחות. זה שינוי דרמטי. אם ניקח רק לדוגמא את אגף המחשוב, כמה יועצים היו שם, כמה הוצאות זה היה

וזה הכל חלק גדול יצא מהתקציב הרגיל וייתן לכם תמונה על איזה סעיף הוצאות אני מדבר. דבר נוסף שהוא מאוד חשוב, קחו בחשבון כל אחוז אחד שאנחנו מצליחים לגבות יותר ממה שנגבה לפני שנה, זה בערך אני מדבר על קרוב להיום 9,000,000 ₪, אז זה היה 8,000,000 ₪ או 7,000,000 ₪ בשנה בבסיס. זאת אומרת כל שנה זה צומח. זאת אומרת במשך שנתיים זה 16,000,000 ₪, במשך שלוש שנים זה 24,000,000 ₪. מכאן באים כל העודפים האלה.

רמת השירותים שאנחנו נותנים היא רמת שירותים גם כן בשתי ידיים. 1) אנחנו נותנים שירותים. 2) חוסכים בעלויות ומסבסדים אותם, אז זה פעמיים נותנים שירותים לתושבים ואני מאוד שמח שאנחנו כהנהלת עיר יכולים להסתכל לתושבים בעיניים ולהגיד להם שיש תמורה מלאה עבור האגרה קרי ארנונה שהם משלמים, שזה מאוד חשוב וגם אני העליתי את אחד הרעיונות של השאטלים. לגבי הקו האדום אני מקווה שנקיים על זה דיון, שאני אקבל הדים מצוינים על הרעיון הזה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה רעיון ישן כבר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> רעיון ישן, אז נבצע אותו, זה מה שחשוב לי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון, וזה מתבצע כבר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, לא, השאטלים לא מתבצע. השאטלים לקו האדום לא מתבצע, כיוון שהקו האדום עדיין לא הופעל.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אבל ברגע שהקו האדום יופעל, אנחנו צריכים להיערך לקראתו. לא יכול להיות שהתושבים שגרים רק בשכונות בצד הצפון בצד המרכז בשאטל, קרי לאורך ציר ז'בוטינסקי ייהנו מציר ז'בוטינסקי לעומת כל שאר תושבי העיר הדרומיות והמזרחיות של העיר לא ייהנו בכלל הקו האדום. צריך לחשוב על זה.

מר אדם קניגסברגר: אלי, אני מתנצל, אני לא שמתי לב למילה הקו האדום.

מר אלי מוסרי: אדם, לך אני סולח תמיד, זה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא מתבייש לתקן.

מר אלי מוסרי: אבל אתה יודע שלך אני סולח תמיד, הכל בסדר.

מר אדם קניגסברגר: לא, אתה לא צריך לסלוח, אני מתנצל מראש.

מר אלי מוסרי: הכל טוב.

גב' אורית איתיאל: אני רציתי גם להתייחס, ברשותך ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה, רק שנסיים עם שר האוצר.

מר אלי מוסרי: אני חושב שהרעיון הזה הוא רעיון מצוין, הוא גם חינוכי וגם זה כמו שיטת הקופונים של ארצות הברית. מסתובבים אנשים עם קופונים וקונים שירותים וכאלה, זה פנטסטי והלוואי שהתלמידים במערכת החינוך תרחיב את הנושא הזה, זה רעיון מצוין ונבצע אותו.

עו"ד רועי ברזילי: ארצות הברית זה שוברים למזון, זה רק במקרה של רווחה.

מר אלי מוסרי: לא הקופונים, שיטת הקופונים אני מדבר.

עו"ד רועי ברזילי: לא, האוריינטציה לא כדאי להשוות את זה בכלל לארצות הברית, שם זה שוברים למזון מי שיש לו בעיות הכנסה.

מר אלי מוסרי: אבל עדיין זה מבורך. אם אתה עוזר למשפחות עם מעמד סוציו אקונומי נמוך, עם שוברים של מזון ואתה מסייע להם לקנות מוצרי מזון זה מבורך.

עו"ד רועי ברזילי: אני רק אמרתי על האנלוגיה.

מר אלי מוסרי: דיברתי על הטכניקה, על השיטה, זה לפי דעתי דבר מאוד חשוב וטוב שהוא יתבצע ותודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה אלי. כן אורית, בבקשה.

גב' אורית איתיאל: תודה. כמובן שהדבר הזה זה דבר חשוב ומבורך. אני רוצה להתייחס לדברים של אדם. מבחינתי ללכת לאופרה או ללכת להצגה, זה משהו שהוא תהליך שלא קורה, זאת אומרת לא מישהו קם בבוקר והולך לאופרה. לכן, אני חושבת שאחד התבחינים שצריכים לעמוד לנגד עינינו, זה פעילות אקטיבית של הילד. לכן, אני פחות רואה את זה כתרבות וספורט, כי הכל חינוך. אם אני מחנכת ילד ללכת לאופרה, אני קודם צריכה ללמד אותו לנגן, אחר כך אם הוא מפסיק לנגן הוא לפחות אוהב להיות מאזין ואז הוא ילך לאופרה. כלומר, מבחינתי אחד התבחינים שצריכים להיות לנגד עיננו בבואנו לחלק שובר, זה פעילות שבה הילד לא פעילות חד פעמית של אופרה או הצגה, אלא פעילות שבה הילד מדי שבוע עושה משהו אקטיביסטי שמוביל אותו אחר כך ללכת וליהנות מהצגה או מאופרה. לכן, גם שמלמדים בבתי הספר נגינה, נותנים להם קונצרט שלוש פעמים בשנה כדי שהם יהיו גם שומעים, זה דבר ראשון. מבחינתי גם התרבות והספורט זה החינוך לתרבות והחינוך לספורט, זה דבר אחד.

דבר שני שאני רוצה לומר זה לגבי החינוך הפיננסי, החלק הכי יעיל פה, זה פשוט אם אנחנו כעיר חושבים שזה דבר דרמטי וחשוב, צריך להכניס את זה פשוט לכיתות בבוקר ואז אנחנו מרוויחים 34 ילדים שמתקבצים יחד לידי קבוצה ונהנים מחינוך פיננסי ואנחנו לא צריכים להפעיל את זה לקבוצות קטנות ולחוגים אחר הצהריים, זה מאוד יקר.

לדעתי, הפתרון זה פשוט להכניס את זה לתכנית הלימודים. דבר נוסף שפנו אליי ופניתי אל ראש העיר, זה לבחון את הנושא של מועדון הספורט, האם זה נכלל. צריך להחליט, ראש העיר צריך להחליט האם זה חלק מהמדיניות שלו להקל על הילדים שרוצים להמשיך אחר הצהריים בפעילות הספורטיבית של בתי הספר, כך שאלה דברים שמאוד חשובים.

ודבר אחרון שרציתי לומר זה הפעילויות שמתקיימות בתוך בתי הספר- מגיעים אליי בקשות ממנהלים לתקצב בתוך הפעילות גם את העלות שלהם. כי אם עכשיו אנחנו מפעילים סאמר סקול בכל בתי הספר, חשוב מאוד לקחת בחשבון שיש כאן עלות של ניקיון ושמירה ובלאי ופתיחת כיתות וזה דברים שכרגע המנהלים סופגים ומקטרים, כי הכל נעשה בין כותלי בית הספר. זה מבורך והם גם מברכים על כך, אבל מאחר והם נמדדים על פי הניהול העצמי שלהם, אז חשוב מאוד לקחת את זה כחלק מהעלות של הרכיב של הפעילות המבורכת. זה מבחינתי.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אוקיי, תודה אורית. מי עוד?

<u>מר ברק לפידות:</u> אני אשמח.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבקשה.

<u>מר ברק לפידות:</u> אז קודם כל שלום, ערב טוב, נעים מאוד, ברק לפידות מנכ"ל בית עמנואל הנכנס. קודם כל אנגלית אנחנו-

<u>מר יונה טילמן עזריאל:</u> קודם כל בהצלחה בתפקיד החדש.

<u>מר ברק לפידות:</u> תודה רבה לך. אנחנו נבדוק להכניס את הספק שנתן לנו את סאמר סקול שזה מאוד מוצלח, באמת גם למעטפת הזאת של החוגים במהלך השנה וחינוך פיננסי מה שתחליטו. אם זה יהיה חלק מהחינוך הפורמאלי בבוקר אז בסדר, אם לא אז גם פה אפשר לבחון את זה. היום אנחנו עושים את זה. לבחון את זה והיום אנחנו עושים את זה אגב בצהרונים. כמובן שנצטרך לעשות את ההתאמות הנדרשות.

ברמה הפרקטית אנחנו צריכים לראות איך אנחנו מדייקים פה את המתן של ההנחה, כי היום המערכת חוגים שלנו היא לא יודעת לתמוך דבר כזה. אי אפשר להירשם עם השובר הזה. אפשר להירשם באופן רגיל ואחרי זה לקבל את השובר באיזה שהוא תהליך של זיכוי. כמו שאמרת ראש העיר, גם פה אנחנו צריכים לראות שאנשים לא יחשבו שאפשר להשתמש בשובר למה שנקרא חודשים מלאים ואחרי 4 חודשים יגידו שהם עוזבים את החוג ומיצו את כל הכסף.

עוד דבר שצריך לראות, זה אפילו בקטע הפיזי, רגע לראות שלא תהיה פה אפשרות לעשות זיופים או משהו, כי זה באמת המון כסף.

דבר נוסף זה ועדת הנחות, יש לנו הרי ועדת הנחות שהיא פועלת במקביל לדבר הזה, השאלה אם אנחנו מה שנקרא יש כפל הנחות ואנחנו בודקים את זה בנפרד או שלא.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אוקיי.

<u>עו"ד אביחי בן שטרית:</u> אני רוצה לדייק את זה רק בשביל שזה יענה על השאלות הפרוצדוראליות. בעצם תהיה ועדה שתבחן את המדיניות להפעלת ההטבות. הוועדה תהיה מורכבת מנציגי העירייה, נציג של הגוף המפעיל של אחד השותפים ואז בעצם זה ייתן את המענה גם לפרוצדורה אבל גם לתוכן. כמובן שהוועדה תייצר מבחני מדיניות או בעצם מבחנים לקיום המדיניות שעלתה פה בהנהלת העיר. מתוך זה ייקחו גם את שיקולי האחידות, הניצול היעיל והאפקטיבי, מי יהיו הגופים השותפים, איך מקבלים משובים שבאמת הפעילות הזאת מתבצעת ואנחנו גם רואים שינוי בתזוזה לתוך אותן פעילויות ונדבר גם על אופן התקצוב והפרוצדורה ומה קורה כמובן גם במקרה של ביטולים וחלוקת התשלומים ואיך פורשים את זה. כל זה אנחנו כבר מתחילים.

אגב, אנחנו עשינו ישיבות עם 90% מהגופים, גם עם נציגי אגף החינוך, גם עם נציגי תנועות הנוער, כך שיש כבר את העבודה מאחור. אנחנו נדייק את זה באמצעות מסמך מדיניות ואחרי זה גם נבוא להציג בפני ההנהלה.

<u>מר ברק לפידות:</u> אני רוצה רק להתייחס, לא שמעתי בהתחלה, החוגים שיש לנו במוזיאונים, גם בספארי, גם שם אנחנו נכנסים?

מר כרמל שאמה הכהן: אני מאמין שכן, אבל תציג את זה לאביחי שהוא יבחן את זה.

מר ברק לפידות: דיברנו על זה עוד בפעם הקודמת?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, תציג.

עו"ד אביחי בן שטרית: כן, כן, אנחנו בקשר גם עם הספארי, כולם בתוך הלופ.

מר כרמל שאמה הכהן: יש גם אני לא הזכרתי, אבל יש קטגוריה שלמה למנוי לספארי, שזה השתתפות של איזה 50%.

עו"ד אביחי בן שטרית: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: שובר ספציפי, אבל גם לחוגים במוזיאונים בהחלט. כשאני גם אומר מב"ע זה כוונה גם לחברותא שזה לציבור הדתי.

עו"ד אביחי בן שטרית: קבוצות הספורט.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, קבוצות הספורט, בית לזרוס, ארנונים.

עו"ד רועי ברזילי: בהיבט המתרחב של הדברים, אז צריך לשים לב שאנחנו לא מחויבים למכרזים בדבר הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, ההטבה ניתנת להורים, לא למוסד.

עו"ד רועי ברזילי: כן, אבל בסוף יהיה אפשר להעמיס אותו במוסד.

עו"ד אביחי בן שטרית: ברור, אנחנו עושים גם את הבחינה המשפטית בתוך מסמך המדיניות, יהיה אישור של הגוף של היועץ המשפטי לכל התהליך.

עו"ד רועי ברזילי: בעיניי אם זה גופים ציבוריים שיתנו שירות לעירייה, זה לא משנה-

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו השאיפה היא לעבוד עם גופים עירוניים או חברות עירוניות או מלכ"רים שנתמכים על ידי העירייה, כך שיש לנו מנגנון.

עו"ד רועי ברזילי: מלכ"ר שנתמך על ידי העירייה אפילו תנועות הנוער לדעתי. אולי תנועות הנוער לא, אבל בנושאים אחרים כמו חברותא, כמו מתנ"סים, כמו בית לזרוס ודברים כאלה הם מחויבים במכרז. אבל כדאי לעשות קול קורא כזה להצעת שירותים. שלא נרוץ ונתחייב לציבור לפני שאנחנו-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני אשמח שמישהו יעתור נגד זה ויפיל לכל ההורים את החוגים בבית לזרוס.

עו"ד רועי ברזילי: בית לזרוס אגב אמור לעבור אלייי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אבל דוגמא, באמת רועי מה עושים פה?

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה ברור כולנו למטרה טובה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מבין מה שאתה אומר, אבל מי יצא נגד זה?

עו"ד רועי ברזילי: יבוא לך נעמ"ת ויגיד למה רק חברותא? יבוא לך נושאים אחרים שהם ציבוריים ויגידו לך למה?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אנחנו לא באמת בחרנו מתוך רשימה והשארנו מישהו בחוץ. יש פה רציונאל. חברותא זה ... של הדתיים. יש עוד מישהו שעושה חוגים לדתיים בעיר?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא יודע, זה לא צריך להיות בעיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, רק בעיר, ברור שרק בעיר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אם יבוא לך גוף שיגיד: 'אם אני יודע שהולכים לחלק עכשיו 500 ₪ לכל ילד שיבוא, גם אני מסוגל לספק את השירותים האלה באותם תנאים', זאת אומרת גוף חיצוני ופתאום תהיה לך תחרות. אני גם חושב שהתחרות הזאת אולי בריאה, יהיה מגוון גבוה ויותר גדול של פעילות. זה בסדר.

<u>עו"ד אביחי בן שטרית:</u> רועי, אין עדיין-

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> רועי, אני יכולה לענות לך. גם בגלל זה אביחי דיבר על נייר מדיניות. גם כשאנחנו קובעים תמיכות, יש קבוצות שנתמכות ויש קבוצות של נתמכות. פה במקרה הזה אנחנו נותנים שוברים, שוברים לילדים, לגופים שכמעט כולם עירוניים. לגופים שהם לא עירוניים, לאלה שנתמכו בעבר. ולכן, חוץ מחוות הסוסים אנחנו בודקים את זה, את שחר בן עמי צירפנו לצוות.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> חוות הסוסים-

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> חוות הסוסים זה המקרה היחיד שלצורך העניין לא. אבל כל הגופים האחרים שראש העיר דיבר עליהם, זה גופים נתמכים. אז אנחנו נבדוק את זה ותהיה חוות דעת משפטית בנושא.

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> גלית, רק אני מצטרפת לשאלה של אורית איתיאל, מה היחס למועדני ספורט הבית ספריים? בעצם בתי הספר הם לא גוף שנתמך, אבל הם כן מפעילים מועדוני ספורט שמסיעים חוגים לתלמידים?

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> זה לא, פה לא תכננו לתת את השובר. אני גם אמרתי לראש העיר שצריך להתחיל לפעמים ממשהו ולראות איך הוא מתגלגל. תמיד נוכל להוסיף בעתיד, אבל לפעמים תפסת מרובה לא תפסת.

אם אנחנו טיפה נרחיב את היריעה, אנחנו יכולים להתקבל בקשיים מאוד מורכבים. עד היום לא עשינו את זה. לדוגמא סאמר סקול שהוא דיבר, זה יכול להיות מופעל על ידי מב"ע ואז במסגרת השובר למב"ע, ילד יוכל לבחור את הסאמר סקול. אז זה לא בעיה. את מדברת על חוגים שהילד נרשם דרך בית הספר, אז אם זה לא עמותה כמו אגמים או כמו בית לזרוס או כמו העמותות שקיבלו קודם, אני לא יודעת אם נוכל להכניס את זה בשלב זה. גם משפטית אני צריכה לבדוק את זה, צריך לבדוק.

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> צריך לתת תשובה להורים, זה יכול להיות מהלך כזה בעצם יוביל לסגירת מועדוני ספורט בית ספריים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> למה? למה?

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> כי ברגע שהורים יבינו שחוג במועדון ספורט בית ספרי לא זכאי לשובר וחוג במקום אחר בעיר כן זכאי לשובר, הם יעשו את השיקול הכלכלי ולאו דווקא את השיקול של מרחק, איכות, סביבת חברים. יש הרבה שיקולים למה לתעדף בתור הורה מועדון ספורט בית ספרי מאשר חוג במקום אחר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> טוב, אנחנו נעשה על זה עוד ואני גם אמרתי לאורית שאני עוד אבחן את זה.

מר ברק לפידות: עוד נקודה אחת ברשותכם, אנחנו צריכים לחשוב בטווח הרחוק, לראות איך עושים את כל הדברים האלה באופן דיגטלי, שיהיה כרטיס.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו ניסינו לעשות את זה דיגטלי, זו הייתה הכוונה ולא הצלחנו. אנחנו חצי שנה לדעתי עבדנו לייצר איזה שהיא פלטפורמה דיגיטאלית ולא הצלחנו, לקראת שנה הבאה.

יש לנו בכוונתנו ולפי הצפי ואמרנו שאנחנו לא יודעים מה יהיה מחר, אבל כנראה ששנה הבאה זה בכל מקרה מובטח מהרזרבות שיש לנו שזה מתוקצב ונקווה שזה גם ילך ויתרחב משנה לשנה. אז כלומר כבר יש לך זמן ואמרתי לך בבוקר שאמרתי לך בסיור בבוקר, תעבדו על זה. זה הזמן להתחיל לעבוד ולא לחכות לשנה הבאה, כי מסתבר שהדברים האלה לוקחים הרבה זמן, מצריכים תקופת הרצה כנראה וגרסאות שונות. זה כנראה פחות פשוט ממה שחשבנו. כי עבדו על זה. אביחי לקח חברה, עבד עם איזה יועץ וגופים מקבילים.

עו"ד אביחי בן שטרית: המערכת קיימת, הפרוצדורה העיקרית היא בהתממשקות לכל אחד מהגופים, כי כל אחד עובד עם מערכת אחרת בתקווה ששנה הבאה אנחנו פשוט נכניס אתכם לתוך המערכת שלנו וזה יהיה הרבה יותר קל.

מר כרמל שאמה הכהן: דרך אגב, בהזדמנות הזו אני רוצה לומר עוד משהו, לא הספקתי לומר לך אביחי, לדעתי בפנקס צריך מעבר לשוברים שאנחנו שמים, הייתי שם עוד איזה 4-5 שוברים ולמספר אותם. מחר אתה רוצה לעשות אירוע בעיר ואתה רוצה מה שנקרא להבחין בין תושבי חוץ לבין הילדים שלנו ולתת איזה שהיא הטבה לכל ילד, אז אתה פשוט מסמן את האירוע עם מספר השובר. אתה אומר: 'שובר מספר 11 הוא נותן זכאות להיכנס לאירוע הזה ב-50% או למוזיאון הזה' או לאיזה אירוע כזה או אחר. אבל זה רק הדפסה של קצת נייר והשוברים האלה יהיו אצל ההורים, מראש גם יוסבר להם וזה יחסוך לנו יכולות פרוצדוראליות בעתיד לאירועים שנרצה לעשות. או באירועי המאה כדי לעשות מה שנקרא סלקציה בכניסה או באירועים שוטפים אחרים. אז תרשום את זה לפניך.

מר אדם קניגסברגר: כרמל?

מר כרמל שאמה הכהן: כן?

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להזכיר לך משהו, בכל זאת זה ישיבת הנהלה, משהו שביקשתי ממך באופן אישי. הפנסים במגרשי הכדורגל והכדורסל הם הכל פופולאריים במדינת ישראל, ענף הכדור יד הוא ענף פחות פופולארי אבל באירופה הוא יוצר פופולאריות מהכדורסל וכל צפון העיר היו בתקופה שאני הייתי מנהל היו שיכים לענף הכדור יד. לא הייתי רוצה שעכשיו פתאום ענף הכדור יד יתחיל להיעלם. ואני מאוד מבקש שהשוברים יהיו גם כדור יד, לא רק כדורסל וכדורגל.

מר כרמל שאמה הכהן: אוקיי.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

מר יונה טילמן עזריאל: פעם היה מכבי ארזים רמת גן.

מר אדם קניגסברגר: גם היום שם.

מר יונה טילמן עזריאל: היה מגרש כדור יד הם שיחקו 11/11 לא 7/7.

מר אדם קניגסברגר: נכון, נכון.

מר יונה טילמן עזריאל: אתה זוכר את זה?

מר אדם קניגסברגר: באהל שם היו קבוצות אלופות המדינה הרבה שנים.

מר יונה טילמן עזריאל: נכון. הפועל רמת גן – גבעתיים היו אלופי המדינה, היה שחקן בשם אברמוביץ.

מר אדם קניגסברגר: מכבי ארזים בנות תמיד היו בין אלופות המדינה, וגם בשנים האחרונות מדי פעם הם אלופי המדינה או מגיעים לגמר. הנוער הבנות של אהל שם תמיד היו כמעט בגמר.

גב' שרית אסרף לוי: שאלה לאביחי-

מר אדם קניגסברגר: לשורשים יש חשיבות מאוד גדולה. היסטוריה זה חלק מזה.

גב' שרית אסרף לוי: אביחי, מערכת ה-CTP כן מכירה גם את ההורים, גם את הילדים, גם את מספרי תעודות הזהות, התממשקות של החוגים למערכת ה-CTP זה משהו שנשקל?

עו"ד אביחי בן שטרית: כן, יש לנו מערכת אחרת לא CTP שפיתחנו באופן עצמאי דרך חברת... הבעיה זה לא זה, הבעיה היא בהפעלת סעיפי תקציב חופפים בין ההכנסות להוצאות מול הגופים החיצוניים.

אמרתי שבהיבט הטכנולוגי אנחנו שם, צריך לפתור את זה בשת"פ עם החברות שלא יושבות על אותה מערכת, שיתוף דאטה, נושא של אבטחת מידע. אבל כל זה לא קורה עכשיו, זה יקרה בפעם הבאה זה בוודאות.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד משהו? מישהו?

גב' שרית אסרף לוי: לא, רק בכל זאת אני שבה וחוזרת ומבקשת ממך, בכל זאת לשקול לחיוב את הכנסת המועדוני ספורט הבית ספריים.

מר כרמל שאמה הכהן: זה כבר אמרתי, אורית התכתבה איתי על זה אתמול או שלשום ואמרתי לה שלא היינו ערים לנקודה הזו ואנחנו נבחן אותה, אנחנו נראה מה ניתן לעשות בעניין. אפשר לומר שאנחנו מסכמים את הדיון?

מר אדם קניגסברגר: פה אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: כולם מברכים פה אחד כמובן וזה יבוא בחזרה, אני שמח לשמוע.

הנושא הוצג לחברי הנהלת העיר המורחבת.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד משהו קטן, אנחנו כבר כולם כאן, אני הייתי רוצה להעלות. הסרתי את אדם, פנתה אליי שרית, עולה מחר במועצה הנושא של הנצחה של אדם קניגסברגר חברנו, הוא לא נמצא איתנו אני הסרתי אותו והוא כנראה לא מבין למה הוא עף מהזום. אמרה לי שיש לה איזה שהיא הסתייגות. אני רוצה להסביר. 1) הנושא הזה בא ממקום שהוא לא הפעם הראשונה, המדיניות של להנציח אנשים עוד בחייהם אני מאוד מתחבר לרעיון הזה.

מר יונה טילמן עזריאל: גינת איצ'ה.

מר כרמל שאמה הכהן: גינת איצ'ה, יש לנו את רחוב יעקב רוזן. אנחנו לא העיר היחידה. קראתי בעיתון, אני לא עוקב אחרי כל ההנצחות, אבל חיפה קראה על יורם גאון והזמינה אותו לטקס וזה היה מאוד מכובד ויפה והוא הגיע לטקס.

גב' שרית אסרף לוי: גם גבעתיים נתנו לליה קניג. מה שאני רוצה להבהיר-

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שנייה.

גב' שרית אסרף לוי: זה הנצחה בחייו-

מר כרמל שאמה הכהן: לאדם אין לו אספרציות פוליטיות אישיות מול אף אחד כאן שנמצא, לא בעד ולא נגד. הוא למיטב הבנתי לא מתמודד

לקדנציה הבאה, לא חלק מהמשחק. היום גם דיברו איתי תושבי רמת אפעל, אז כדי לסבר להם את האוזן הם רצו את יו"ר הועד של השכונה שלהם בעבר ואמרתי להם: 'תראו, אדם חנוך וגידל ברמת גן ילדים במספר שאם תיקחו את כל תושבי רמת אפעל לכל ההיסטוריה של רמת אפעל מאז שישוב נוסד ועד שהוא היום, המספר של אדם גדול בהרבה'.

שנים עבד לציבור בגיל לא צעיר בהתנדבות מלאה וזה מהאופוזיציה לא מהקואליציה, שאנחנו יודעים שזה החלק הכי פחות נעים ומתיש. מי שמכיר את העבודה של אדם, גם כמנהל וגם כאיש ציבור מעולם לא דבק בו רבב, אפילו לא רבב לכאורה.

יותר חשוב מכך, מי שמשותף עם אדם לדיונים, יודע שבניגוד ל-99% מאיתנו, גם אם יבוא לו חומר לדיון עם 1,000 עמודים, הוא יקרא כל אות, כל אות ויבדוק כל מספר לפני שהוא מגיע לדיון, בכל דיון ללא יוצא מן הכלל. מי שיודע ומגיע כעת לעבודה יום יום למרות גילו ולמרות מצבו הבריאותי הלא פשוט בכלל, לא פשוט בכלל שאני כבחור צעיר הייתי נשאר בבית.

עכשיו מדובר באיש חינוך מהגדולים שהיו לעיר, בהיסטוריה שאנחנו זוכרים אותה. אני חושב שזה נכון. אני באתי עם היוזמה הזו, הוא מעולם לא ביקש אותה, שום מקורב שלו לא ביקש אותה, שום בן משפחה שלו לא ביקש אותה. אני הרגשתי שזה מכבד את העיר במסר לא פחות מאשר שזה מכבד אותו. הבחירה אני לא יודע כמה בתי ספר נבנה, אנחנו נבנה בעשור הקרוב לדעתי אולי 20 בתי ספר יסודיים ותיכונים וכאלה ואחרים, אבל בית ספר תבוני זה כנראה הראשון והאחרון ל... הרוב. מדובר בהשקעה אדירה למי שלא יודע. לאדם גם יש קרבה שנייה בן משפחה עם אוטיזם, אז אני יודע שהנושא קרוב לרעייתו חנה ולו, קרוב לליבם. ולכן, אני אמרתי לו וגם כשאמרתי לו זה היה בעמידה אחרי הטקס של הגמלאים שנפרדנו, המסיימים הפורשים של עובדי העירייה, אז הוא אינטואיטיבית כי אדם מאוד רגיש, אמר לי: 'תשמע, אני לא רוצה, מה יגידו, מה זה', אמרתי לו: 'אדם, אני לא שאלתי אותך, הודעתי לך'.

אני מעלה את זה, לא שאני מחליט, יש ועדת שמות שאגב החליטה פה אחד ויש מועצת עיר. אם ועדת שמות ומועצת העיר יאשרו, אלא אם כן אתה תתנגד מה שנקרא אקטיבית ואני חושב שאתה תכבד את ההחלטה הדמוקרטית. אז זה העניין. אני יודע כמה זה עשה טוב לאיצ'ה. אם היינו אומרים לאיצ'ה: 'בוא נדחה את זה' אתה תעבור 120 או עד שלא יודע מאיזה בחינה הכרתית איתנו, אז לפחות התענוג האדיר שהיה לו בזה, הייתה זכות של כולנו שאשתו בימיה האחרונים זכתה להיות בטקס

ולראות שהעיר שבעלה התנדב, מי שזוכר הגיע להצבעה לתקציב וזה היה משהו שהבת שלו הייתה על ערש דווי ואחרי שעות היא נפטרה.

זה היה פשוט המסירות שלו ועשרות שנים התנדב, לכן זה היה חשוב. כי בסך הכל בזה הבענו את הערכה. מי שהיה בטקס הפרידה עם איצ'ה, הבין כמה אנחנו נוטים לשכוח אנשים. אנשים שרקדו סביב איצ'ה ועבדו עם איצ'ה וחיבקו את איצ'ה, לא הגיעו לטקס פרידה ממנו בבית גרניצי. אבל מה שבאמת העיר אמרה ובסוף בשם כל העיר, בשם כל התושבים, התושבות, העובדים והעובדות זו האמירה, קריאת גינה על שם איצ'ה זו האמירה, אמירה ערכית. אף אחד לא עושה את זה בשביל לקבל בחזרה מהאנשים האלה ואנחנו לא עושים את זה בכדי שלנו אישית יצא מזה משהו בעתיד. אני באמת חושב שבסוף התלמידים של אדם מסתכלים על המהלך הזה. אז הפוליטיקאים כן בחלקם כל מי שמזהה כל הזדמנות לנגח החלטה או יוזמה שלי תמיד זה לא משנה מה הרקע, זה לא אדם ובגלל זה לאדם אין מה לכעוס, זה אני המטרה פה והביקורת היא עליי.

אבל אני חושב שיש עשרות אלפי תלמידים ועוד עשרות אלפי הורים שעברו תת אדם, כמובן אין 100%, גם את המנהל לא כולם אוהבים, אבל בסוף אני חושב שכולם מעריכים והם רואים שהעיר זוכרת את מי שבונה אותה ובונה את דור העתיד שלה וכמו יעקב רוזן בחייו שזכה ואגב חולה בקורונה ואנחנו מלווים אותו כעירייה. אני אישית וגם ירדן וגם איריס וגם את תמר דאגנו לרופאים שיגיעו עד הבית, שיקבל את התרופות,

אני חושב שככה נהוג לנהוג באנשים שבאמת התמסרו לעיר הזו, כל אחד בדרכו. רוזן עם ... אינסופית לשנקר, לקרן רמת גן, לאגף החינוך שלנו באלף ואחת צורות ובית רוזן ומרכז למצוינות ותמשיכו הלאה. איצ'ה עשרות שנים של התנדבות כחבר מועצה וכסגן ללא שכר למיטב זכרוני ואדם המנהל המיתולוגי של אוהל שם וראש האופוזיציה בעיריית רמת גן וממלא מקום ראש העיר.

אז אני חושב שזה החלטה נכונה. אני חושב שכל הביקורת בין אם היא פערנית ובין אם היא אינטרסנטית, אדם אי אפשר להגיד עליו מילה. אתם רואים שכל דבר שאנחנו לא עושים.

אנחנו מגייסים במשרת אמון את סגן מפקד להב. הרי מה החלום של האופוזיציה? להביא את להב לעירייה, אנחנו הבאנו להם את להב לעירייה, רק לא בנסיבות שהם חולמים. אז סגן מפקד להב, מפקד היחידה הכלכלית והם עשו מזה מטעמים. מאתמול בלילה ועד היום ממשיכים וזה לא משנה, הם לא בחנו מי הבן אדם, לא בחנו מה העניין, זה סיבה למסיבה.

זה כל החלטה וזה רק אם ראש העיר מעורב בזה או יש לו קשר לזה. הנה, רועי נסע לחו"ל, לא נסע לאיטליה, היה בארצות הברית, היה יותר ימים – מישהו התעסק עם הנסיעה שלו? לא, כי הכיסא של רועי לא מעניין אף אחד ורועי לא מקבל החלטות נגד אף אחד בעיר. מה שאני זה חלק מתפקידי וכן עושה וככה זה יהיה. זה היה תמיד, יהיה תמיד, זה טבע האדם.

אני חושב ואני גם אקרא לאופוזיציה להתעלות מעל העניין הזה ולאשר מחר פה אחד את ההצעה הזו, היא הצעה ערכית ואני אומר לכם, אדם כמו אדם וכמו אחרים שאנחנו עושים כמו מר רוזן, הקריאה שלנו על שמם או חסידי אומות עולם כמו שחנכנו רחוב שלשום על שם אירנה מוסקוביץ, יותר מכבד את העיר מאשר מכבד אותה. כל קריאה כזו ומהזווית שלה.

<u>מר יונה טילמן עזריאל:</u> אני מברך אותך על היוזמה שלך ואספר סיפור קטן. לפני 4 שנים הוזמנתי להכנסת ספר תורה לכבודו של פרופסור סקורי שיחיה ושם הרב לאו ציטט ואמר: 'למה צריך לחכות שהבן אדם ימות, אפשר לתת לו כבוד בחייו'.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> נכון.

<u>מר יונה טילמן עזריאל:</u> אז אני נאחז באילן גבוה הרב ישראל לאו ואומר שאם הוא תמך בהכנסת ספר תורה לכבוד הפרופסור, אני תומך והכבוד הוא יותר שלנו מאשר שלנו, שאפו על הבחירה שלך.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה, יונה.

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> שוב, אני אבהיר, אני פניתי אליך ראש העיר דווקא מתוך הערכה מאוד גדולה לאדם ולפועלו כאיש חינוך. אדם היה מנהל בית הספר כשתי האחיות הקטנות שלי למדו באוהל שם. באמת דווקא מתוך המקום והערכה כלפי אדם, אם אפשר היה לדחות את ההחלטה הזו לקדנציה הבאה אין לי ספק בכלל שהייתי תומכת בה. הטעם לפגם בעיניי לא בהחלטה להנציח אדם בעודו בחיים, אלא שאנחנו כעירייה שבה הוא מכהן כחבר מועצה פעיל, מחליטים להנציח אותו. אני חושבת שאיצ'ה הוא שונה, מאחר שההנצחה של איצ'ה אחרי שפרש.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תראו, זה לדעתי, זה טיעון שהוא אני לא יכול להגיד ולמחוק אותו לגמרי, אבל אני מוכן להעמיד אותו למבחן בניגוד להצבעות אחרות שהיו בעיר בעבר לגבי אנשים בחיים וההנצחה שלהם ושהופעל לחץ כבר. אני לא דיברתי עם אף אחד מחברי הקואליציה, לא לפני הדיון בוועדת שמות ולא לפני הדיון מחר אם את לא היית מעלה את זה. ההצבעה טבעית ואין לי בעיה לחופש הצבעה מלא. מי שרוצה שיצביע בעד, מי שרוצה שיצביע נגד. זה לא מה שנקרא משהו שאני חושב שצריך להכריח מישהו. אבל אני אמרתי מה דעתי ועמדתי ביחס למהלך הזה . אני מזהה מי עושה את הרעש בעניין הזה, אני מוכן להתערב עם אלף בני אדם, שאני אסתובב עכשיו שנה ברחוב ולאף אחד זה כמעט לא משנה העניין הזה אלא רק לחיוב, אנשים רק יתנו חיזוקים לזה.

אם אני אעשה מדגם בין האנשים שיש להם ביקורת על זה לבין עמדתם לגבי הנהלת העיר והעומד בראשה, אז יש מטען ברור. מי שחושב תמיד, כל מה שאנחנו עושים. אנחנו משפצים את כיכר העיר זה לא טוב, לא היינו משפצים את כיכר העיר זה גם היה לא טוב.

אנחנו דואגים ועוזבים את הבתים שלנו בסוף שבוע כדי לוודא ש-10,000,000 ₪ לרכישת המרצפות תיעשה בצורה הכי טובה ולהשיג הנחה, שההנחה שהוגשה היא פי כמה משווי הנסיעה לא טוב. לא היינו עושים היו אומרים שהפקרנו כספי ציבור. כמו שאמרתי הייתי נוסע לבד, היו אומרים נסע לסגור קומבינה עם בעל המחצבה, נוסע עם אנשים למה נסעו כל כך הרבה אנשים, אינסוף לזה.

באמת אדם הוא חבר סיעה שלי, אני מעריך את אדם מאוד לא על זה שהוא חבר בקואליציה שלי זה החלק הקל של העניין. אדם הלך במדבר 5 שנים. אני לא יודע אם לא אדם, אם אני היה לי את הכוחות ואת היכולת לחזור ולהוביל את העיר הזו. אני חושב שלאדם יש מניות יסוד וזה כתשו אותו שהיה באופוזיציה מי שזוכר. הוא היה בחזית, הוא חטף והוא האמין. הוא האמין בדרך שלו, הוא האמין שהוא נשאר לטובת העיר. הוא לא חיפש לא להיות ראש עיר, הוא לא חיפש יום אחד להיות בשכר, זו לא הייתה המטרה וזה לא היה העניין.

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> נכון, אני מסכימה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני למדתי רק לקח אחד אני אגיד לך שרית וזה מהסיפור של אנדרס רומר, הלקח שאדם הוא מאוד יכול להיות צעיר יחסית וזה היה בא מאותו עיקרון שיכולים להתגלות עליו דברים ואני

אומר במירכאות כי שום דבר עוד לא הוכח לגבי אנדרס. אבל אפילו ברמת הנראות או החשד והוא יכול עוד לעשות טעויות בחיים. כולנו בני אדם בשר ודם, קראת משהו על שם מישהו לא יודע מה, דרס ילד חלילה, אנס או לא יודע מה, גנב, מעל, בואו אנחנו מדברים על אדם. אדם טהור ואני מאחל לו עד 120, אבל נושק ל-80. אם הייתי חושב שאדם נניח מחר הולך לכנסת והוא רוצה להתמודד, אז כמובן שזה לא היה לעניין.

בלי לשאול אותו, לא דיברתי איתו על זה, אבל אני בטוח ב-99% ולו בשל מצבו הבריאותי, אין כמעט סיכוי שהוא יתמודד עוד פעם אפילו למועצת העיר. דרך אגב, אדם בתגובה היחידה שאמר לי, אמר לי: 'תשאיר את זה לקדנציה הבאה', ככה הוא אמר לי בעמידה בפארק. אמרתי לו: 'אדם, אני מרגיש חובה, לא אליך, אני מרגיש חובה'.

אני לא יודע מי יהיה פה בקדנציה הבאה, אני לא יודע מה השיקולים שיהיו כאן בקדנציה הבאה. אני לא יודע, אין 100% בחיים, כולנו בשר ודם. אני תוך 5 דקות הייתי עם א.ק.ג על החזה בבית חולים, אף אחד לא יודע מה מחכה לו מחר. לכן אמרתי לו: 'אני מרגיש שפעם אחת העיר בונה את הבית ספר הזה, שגם היה לך חלק בזה ואני יודע כמה התרגשת שדחפנו לכיוון הזה וקיבלנו את ההחלטה הזו ואני חושב שלאדם כמוך שהוא באמת אין לנו הרבה כאלה במאה שנות כהונה של העיר'.

אני לא הכרתי את כולם, אני שומע שמות פה ושם אבל אולי על יד אחת, אצבעות של יד אחת יש מנהלים מה שנקרא שסחבו עשרות שנים את אותו מוסד בגודל של אוהל שם שזה אחת משתי ספינות הדגל שלנו בעיר על הכתפיים. אז זו דעתי, אני מוכן אני אומר ואני מקווה שבסוף כולם ישתכנעו ויצביעו. אבל מבחינתי יש חופש הצבעה, כל מי שרוצה יכול הצביע בעד, נגד, להימנע וזהו. אני חושב שיותר ממה שאמרתי אין לי מה לומר. עוד משהו או מישהי רוצים לומר בעניין הזה? כן דני גולשטיין יו"ר ועד ההורים שלא תמיד ראו עין בעין, כן בבקשה?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> זה לא פעם ראשונה שאני מספר, אבל אני אומר שזו גם הזדמנות להעלות. יש לי היכרות עם אדם הרבה מאוד שנים, אני חושב שאם ראש העיר לפני שהוא פעל לעשייה שלו, אני הזהרתי אותו מאוד לגביו, כי אמרתי לו: 'זה אדם שקשה מאוד לעבוד איתו, פרפקציוניסט שאין כדוגמתו. בן אדם שלא יודע לעגל פינות, יהיה לך מאוד קשה אחד כזה בקואליציה'.

כמובן שלאחר מכן הכיתי על חטא ואני שוב בכל הזדמנות אז אני מודה עד כמה טעיתי באבחנה הגרועה שלי וההמלצה הלא טובה שבזמנו הבאתי

לראש העיר. אני רוצה להגיד שאין איש באמת מבחינת חינוך שיותר ראוי ממנו ברמה העירונית כמובן, אבל ברמה ארצית הייתי איתו אפילו עד ועדת החינוך של הכנסת. על יושרו קטונתי מלדבר, כי באמת הוא בן אדם שהיושר והדגל שהוא תמיד מוביל. תרם לחינוך, תרם לבית הספר, הביא את בית הספר לרמה הגבוהה ביותר במדינת ישראל ואני חושב שזה יהיה אות כבוד באמת לנו המהלך שראש העיר מוביל. אני באמת חושב ואני בטוח שמההיכרות איתו ולא דיברתי איתו על הנושא, אבל אני בטוח שזה מאוד מביך אותו שיתקיים הטקס, אבל אני חושב שאדם כמוהו צריך לחוות את זה בחייו את ההוקרה הזאת ולא לאחר מותו. אז אני שוב מברך על המהלך ואני לא רק מברך, אני מודה על המהלך הזה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה דני, תודה רבה. דני אמר את זה בעדינות, דני ב-2013 שיגע אותי לא לקחת את אדם לרשימה, הוא היה ברשימת בר, אומנם אבל תמך בי והיה בקואליציה איתי, אבל פשוט לא הרפה ממני. לא הרפה ממני והיה מספיק הוגן אחרי כמה שנים להגיד לי: 'תשמע, טעיתי בגדול', זה לזכותו. אני רוצה לומר שגם סמלית הטקס, בית הספר אמור להסתיים בנייתו בספטמבר שנה הבאה ואני מניח שהטקס יהיה כבר ממש שכבר ידעו פורמאלית אם אדם מתמודד או לא. אם אדם יחליט להתמודד נחשוב מה לעשות, אבל אמרתי שסיכוי אפסי לדעתי. אבל אם לא יהיו עיכובים ב-1 לספטמבר הבא הוא אמור להיפתח, שזה בערך 60 ימים לפני הבחירות, את הרשימות מגישים 47 ימים למיטב זכרוני, אני מתחייב לא לקיים את הטקס לפני שיתברר מה קורה ברשימות. זהו. מישהו עוד רוצה לומר משהו? יופי, תודה רבה לכולם, הייתה ישיבה חשובה . אתם לא מבינים כמה תכנית המתאר זה דבר חשוב אם עושים אותו נכון, כלומר יש לה משקל כבד לטוב ולרע. זה דבר אחד. התכנית של רמת גן פלוס זה בשורה אדירה, זה באמת הפלוס של רמת גן יהיה אם נצליח להיות תמיד יעילים וטובים כדי לספק את זה לתושבים לאורך שנים ולעשות את זה חלק מהחיים התרבותיים חינוכיים קהילתיים בעיר. זהו, בנושא של אדם אני חושב שדיברנו מספיק. תודה רבה לכולם וניפגש מחר בישיבת המועצה.

_____

כרמל שאמה הכהן
ראש עיריית רמת גן